

Piektdiena, 2017. gada 15. septembris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Arods –
skursteņslauķis.
8. lpp.

Tehnoloģijas
palīdz
kontrolēt
veselību.

6. lpp.

Kā Kristapa Porziņa
vecmāmiņa Alsungā skatījās
basketbola spēles.

3. lpp.

Nozog seifu ar naudu.

3. lpp.

Mazāks starojums, ātrāk un labāk

Kuldīgas slimnīcā tagad pieejama modernākā datortomogrāfijas iekārta Baltijas valstīs, ko iegādājies uzņēmums *Vizuālā diagnostika*.

Modernākais datortomogrāfijas aparāts *Siemens*, ko iegādājies SIA *Vizuālā diagnostika* un kas pieejama Kuldīgas slimnīcas radioloģijas nodaļā, tāds ir pirmais Baltijas valstīs. Pie tā – radiologa asistente Maira Silācērpa.

„Tik labi apgādāta radioloģijas nodaļa kā Kuldīgā ir reti kur. Jaunais aparāts ir ar 64 slāņiem, ļoti ātrs, jaudīgs ar ļoti labu attēlu un papildu programmatūru, kas palīdz izmeklēt pēc traumām, pacientus ar implantiem, tādus, kuriem jāizmeklē lielāks ķermeņa lauks, nepalielinot starojumu,” atklāšanā sacīja radioloģe-diagnoste Inese Laganovska. Viņa ar kolēģi Andri Laganovski strādās ar jauno aparāturu, bet izmeklējumu rezultātus attālināti vērtēs arī citi speciālisti.

BŪT PASAULES LĪMENĪ

I.Laganovska uzsvēra: „Tas ir kārtējais izaicinājums apgūt ko jaunu, no otras puses –

radioloģijā strādāt pasaules līmenī un konkurēt ar kolēģiem Eiropā.” Vaicāta, vai ģimenes ārsti un speciālisti ir gana zinoši un spēj šīs iespējas novērtēt, *Vizuālās diagnostikas* izpildītore Evija Mirzोजना atbild, ka ārstiem tiks rīkoti semināri. Oktobrī uz Kuldīgu apskatīt radioloģijas nodaļu brauks trīs profesori no Ziemeļamerikas Radioloģijas asociācijas.

VALSTS NAUDAS BŪŠOT VAIRĀK

Par valsts finansējumu atbild Kuldīgas slimnīcas vadītājs un *Vizuālās diagnostikas* līdzīpašnieks Ivars Eglītis: „Jauna iekārta nedod mums tiesības pretendēt uz papildu kvotām, tomēr ir solīts, ka izmeklējumiem nākamgad

finansējums tiks palielināts. Mūsu uzdevums ir sekot, lai nauda tiktu sadalīta taisnīgi.”

Datortomogrāfija ir informatīva izmeklēšanas metode galvai un deguna blakusdobumiem, mugurkaulājam, kaulu un locītavu sistēmai, vēdera dobumam, mazā iegurņa un krūškurvja orgāniem un asinsvadiem. To, kura metode pacientam vēlams, izvēlas ārsts. Pakalpojumu var saņemt vai nu par valsts naudu ar ģimenes ārsta vai speciālista norīkojumu, gaidot rindā, vai par maksu, vai arī to sedz apdrošināšanas kompānija atkarībā no polises.

Iveta Grīniņa
Lailas Liepiņas foto

ĪSĪNAS

Mazsālijas izvirzītas uz Berlīni

Izstādē *Rīga Food* konkursā *Tautas garša* īpašu atzinību izpelnījies Kurzemi pārstāvošā goda saimniece Gunita Štorha no Kuldīgas novada z/s *Mazsālijas*. Tā izvirzīta Latvijas garšu pārstāvēt Berlīnes Zaļajā nedēļā janvārī. Tomēr vēl nav izlemts, vai godpilno pienākumu uzņemt, jo liela atbildība, tas prasītu arī ievērojamu summu, saka G.Štorha.

Biedrības – uz talku

Rīt 11.00 Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada biedrību pārstāvji un aktīvie iedzīvotāji aicināti uz Kurzemes NVO atbalsta centra talku Krauļu priedēs. Maisi un cimdi būs, varēs kopā vārīt zupu, iepazīt citas biedrības un pēc tam Kuldīgu izbraidīt ar vilcieniņu *Ludi*. To atbalsta pašvaldības un Sabiedrības integrācijas fonds. Pieteikties koordinātorēm Lindai (tāl. 29886960) un Santai (tāl. 26595587).

Ciemos Guntars Račs

20. septembrī Jaunmuižas pamatskolas zālē un 25. septembrī Kuldīgā viesosies dzejnieks un mūziķis Guntars Račs. Iznākusi viņa krājuma *365* pirmā daļa. Jaunmuižā tiksanos rīko Antuļu bibliotēka, aicināti visi novada ļaudis, autobuss no Skrundas kultūras nama aties 16.30 (pagastos jāinteresējas bibliotēkā). Kuldīgā G.Račs būs mūzikas skolā 15.00 un Jāņa Rozes grāmatnīcā 17.30.

Pirmdien, 18. septembrī:

- Rendā jauna pārvaldniece.
- Dzelzceļa ielas stāsti.
- Tēvs un meita Silenieki autosportā.
- Kukurūzas labirintā Kazdangā.

REDZĒJUMS

Kas domei galvā?

Inguna Spuleniece
tāl. 63350565,
inguna.spuleniece
@kurzemnieks.lv

„Kas diez domē sēdošajiem galvā?” par pārmaiņām Kuldīgas novada pašvaldības administrācijā jautā kāds kabilnieks. Skaitļos pamatotu skaidrojumu pagaidām *Kurzemniekam* no domes amatpersonām dabūt nav izdevies. Priekšsēde Inga Bērziņa uzsvē, ka ne jau naudā laime – būtiski, lai pārvaldītu pakalpojumi iedzīvotājiem ir ērtāki un labāki. Arī tas neesot nekas slikts, ka novadā, kurā iestāžu jau tā esot pārāk daudz, vispirms tika dibināta vēl viena (tāda, kas pagastu

„Līdzko kaut kas tiek uzspiests un nav līdz galam izskaidrots, tas rada vēlmi sacelties.”

pārvaldes apvieno), bet jau pēc mēneša likvidēta. Tas, ka divu atbrīvoto pārvaldnieku vietā tagad tiek meklēti trīs, esot pat labi un pareizi, jo viens cilvēks divos pagastos nespējot savu lauciņu kopt gana labi. „Lai kam biju neveiksmīgs eksperiments,” secina Pelču un Snēpeles bijusī pārvaldniece Dace Cielava. Eksperimentēt var un vajag, bet, ja to dara ar cilvēkiem, jābūt ļoti uzmanīgiem un varbūt iepriekš jāpajautā viņiem atļauja. Jāraugās, lai par eksperimentālajiem trustīsiem nepārvēršas visi novada ļaudis. Pirms dažām dienām kāda pagasta grāmatvede, kurai

turpmāk darba pašvaldībā vairs nebūs, teic: „Esmu laimīga, ka tā. Man žēl kolēģu, kuri tur paliks un izjutīs grāmatvedības centralizācijas seku ķīseli.”

Pagastos ļaudis uzskata, ka tādas pārvaldes kā tagad reti kuram vajadzīgas. Vai pēc reformas tās kļūs labākas? Laucinieki met ar roku un netic, daļa nesaprot, kas notiek, jo ne vietējā, ne pilsētas vadība viņiem nav nākusi un skaidrojusi. Domes izpilddirektore jaunā vietniece Agnese Buka apgalvo, ka cilvēkiem nekas nemainīsies. Tādā gadījumā nav brīnums, ka rodas jautājums, kāpēc reorganizācija vajadzīga un top savvērestības teorijas.

Domājot par to, kas domei galvā, nesaprotu, kāpēc atkal jākāpj uz vecajiem grābekļiem. Ir jau pieredzēts, ka iedzīvotāju pretestība, kuru pārsvarā izsauc reforma ne no īstā gala, aptur pat labi domāto. Piemēram, skolu reforma, kas tika sāta, nevis runājot ar vecākiem, bet no augšas; noslēpumainība, kas vijās ap Rendas skolas likteni. Loģiskāk būtu desmit skolēnus izvietot mazākās un taupīgāk uzturamās telpās. Bet – līdzko kaut kas tiek uzspiests un nav līdz galam izskaidrots, tas rada vēlmi sacelties. Pēc tam grūti panākt, lai cilvēki ieklausītos veselajā saprātā.

Varbūt arī šoreiz nevajadzēja pagastu pārvalžu reorganizāciju sākt kaut kur domes kabinetos, deputātiem pasniedzot jau nolemto un radot konkurējošo partiju kaislības, bet sasaukt iedzīvotāju sapulces, paskaidrot ieceri un paprast, kāds modelis būtu labākais viņiem?

MANUPRĀT

Agrāk un agrāk

Jau pusmēnes lieli un mazi skolas bērni virina mācību iestādes durvis, un līdz ar to trešo gadu atkal uzjundī diskusijas, ka obligāti tas būtu darāms jau no sešiem gadiem. Pērn septembrī izglītības un zinātnes ministrs uzsvē, ka šogad par to jābūt skaidrībai, lai reformu var sākt īstenot ar 2018./2019. mācību gadu. Atkal tiek teikts: agrāk sāks, agrāk beigs. Agrāk sāks strādāt un pelnīt pensiju. Protams, citiem, ne sev. Jo darba mūžs tad palielināsies no abiem galiem. Pretēji psihologu ieteikumiem: ja jau nevar neattālināt saulaino atpūtu vecumdienās, tad vismaz nesaīsināt bezrūpīgo bērnību. Lai gan arī par bezrūpību var diskutēt, jo jau tagad pirmajā bērnudārza grupiņā (2,5–3 gadi) obligāto nodarbību sarakstā ir ne tikai fizikultūra, mūzika un vizuālā māksla, bet arī sociālo zinību stunda. Apmeklējumi un zināšanu līmenis atspoguļosies e-klasē kā riktīgiem skolas bērniem.

Daina Tāfelberga, tālr. 63350563,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

FOTOKOMENTĀRS

Vai tie ir plūdi?

Ances Tāfelbergas teksts un foto

TRIS VIEDOKĻI

Latvijas izlase Eiropas čempionātā basketbolā aizcīnījās līdz ceturtdaļfinālam un izcīnīja 5. vietu. Kā vērtējat mūsējo startu?

Pietrūka dažu punktu

Anda Gutlande, sieviešu basketbola komandas *Gertrūde* kapteine:

– Mūsu izlasei veicās labi! Uzmanību pievērsu visam: pašu basketbolistiem, pretiniekiem, treneriem, sadzīves problēmām, arī faniem. Pati arī gribēju braukt skatīties, bet neiznāca. Televīzijā redzēju spēli pret turkiem un slovēņiem. Tās, kuras tika pārraidītas darba laikā, paskatījos atkārtumā vai klausījos radio.

Izlasē ir labi spēlētāji, taču tādi bijuši arī iepriekš. Šoreiz viņiem bija pilnīgi citādākas savstarpējās attiecības. Basketbols ir komandas spēle. Noteikums nr. 1: starp spēlētājiem jābūt labām attiecībām, kā arī vienai idejai, mērķim, uz ko iet. Vēl jābūt disciplīnai. Ja katrs vilks segu uz savu pusi, skaidrs, ka nekas labs neiznāks.

Puiši ir malači – prieks par viņiem! Tas būtu vēl lielāks, ja būtu tikuši tālāk, jo viņi bija to pelnījuši. Domāju, ka šeit nostrādāja mentalitāte. Latvietis ir mazliet kautrīgs, bez izteiktām aktieru dotībām. Rezultātu veido daudz sīkumiņu. Mūsējiem mazliet pietrūka veik-

smes, jo līdz pusfinālam trūka vien dažu punktu.

Spēcīga izlase

Mārtiņš Štofregens, Kuldīgas novada sporta skolas basketbola treneris:

– Bija labs čempionāts, bet gribējās, lai mūsu izlasei būtu augstāks rezultāts. Latvijai bija laba komanda, piemēram, tā bija pirmajā vietā starp vienībām, kas vidēji spēlēja sameta 90 punktus, arī citi rādītāji ļoti labi gan komandai, gan individuāli.

Pirmajā spēlē bija zaudējums pret Serbiju, bet vai ir kauns zaudēt olimpiskajiem vicečempioniem? Žēl, ka mūsējiem mazliet nepaveicās pēdējā spēlē pret Slovēniju. Pretiniekiem grozā iekrita daudz vairāk metienu, arī sarežģītu. Var strīdēties par dažādām situācijām, arī par tehnisko piezīmi Dāvim Bertānam. Šķiet, ka tiesnesis nebija savā līmenī. Varbūt nobijies? Citu komandu spēlētāji laukumā pietēloja, lai pretinieks saņemtu piezīmi. Agrāk basketbols bija vairāk spēka spēle, tagad ļoti skatās, lai neviens netiktu traumēts. Netrūka arī spriedzes.

Tomēr čempionāts izdevies. Latvijas izlase šogad ir viena no spēcīgākajām, kāda mums bijusi, jo līdz šim tajā nav spēlējuši divi NBA basketbolisti.

„Cerēju, ka tiks tālāk”

Arvīds Šefanovskis, vieglatlēts, arī basketbola tiesnesis:

– Redzēju visas Latvijas izlases spēles, un mums ir superīga komanda! Pēc uzvaras pret Melnkalni tiešām cerēju, ka mūsējie iekļūs pusfinālā. Taču pret Slovēniju netika aizvadīta tikpat laba spēle. Pretinieks izcīnīja daudz bumbu zem groza, un tas bija viens no iemesliem, kāpēc tika zaudēts. Daži no mūsu komandas nespēja savā līmenī.

Taču kopumā – malači! Man tieši šādu komandu un treneri gribētos redzēt arī turpmākajos čempionātos. Domāju, ka šoreiz veiksmes atslēga ir meistarīgie spēlētāji, labais mikroklimats komandā, pašatdeve un cīņasspars. Vienīgi brīžiem man tieši tāpat kā spēļu komentētājiem neskaidrību radīja tiesneša lēmumi, kāpēc tieši tajā situācijā tiek svilpts.

Inta Jansone

PĒC PUBLICĒTĀ

Pēc publicētā raksta *Izpildirektors paliek amatā* Voldemārs Dunajevs norāda, ka rakstā nav atspoguļots viss viņa *Kurzemniekam* sacītais. Tas būtiski mainot raksta kontekstu, tādēļ publicējam arī Alšungas novada domes izpilddirektora pārējo sacīto: „Dažos

mēnešos rīkojumu no domes priekšsēdētājas bija tik daudz, ka prasītajā tempā tos nevarēja izpildīt. Tad jau man vajadzēja atbrīvot grāmatvedi vai māju apsaimniekotāju par to, ka viņi nav veikuši labi savu darbu. Un rezultāts būtu tāds pats: es būtu pazemojis citus,

devis kaut kādas nekompetentas atbildes, kas arī brīžam tika darīts ātrā tempa dēļ, bet rezultātā mani vienalga būtu centušies atbrīvot. Dokumentācija ir jākārto, un tas tika izdarīts, bet atbrīvošana jau nebūtu tas, kā jāizrēķinās ar politiskiem oponentiem.”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai esat izmantojuši medicīnas diagnostikas pakalpojumus Kuldīgā?

Staņislava, strādā Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestā (NMPD): – Dažreiz jā: ultrasonogrāfiju, magnētisko rezonansi, laboratoriskos izmeklējumus. Tā kā esmu NMPD darbiniece, man nav jāmaksā – par mums maksā valsts. Arī attiecībā uz rindām man situācija citādāka, jo esmu mediķe.

Viesturs Gunne, šoferis: – It kā ne, jo īsti nav bijusi vajadzība. Priekšstats par diagnostiku droši vien normāls.

Astrīda Lāma, pensionāre: – Jā, dažkārt izmantoju, bet lielas rindas – ilgi jāgaida. Kvalitāte varbūt ir, bet pēc tam atkal pie ārstiem netiek. Parasti cenšos gaidīt rindā, lai nebūtu jāmaksā pašai. Kuldīgā jāgaida ļoti ilgi. Tad jābrauc uz Rīgu, lai painteresētos, kur ātrāk. Rīgā mēdz būt ātrāk, centrā ARS pie izmeklējumiem pat par valsts naudu var tikt ātrāk.

Evija Roze, strādā aprūpes centrā: – Es neesmu kuldīdzniece, bet izvēlos Kuldīgu: tā man tuvāk par Liepāju, un satiksme uz šejieni ir dinamiskāka. Izmeklējumu kvalitāte apmierina. Ceru, ka šeit slimmāku neaizvērs. Man no darba ir apdrošināšana, dažkārt nākas maksāt arī pašai, bet rindās jāstāv tāpat. Ja ir apdrošināšana, tad samaksas veids nedaudz vienkāršāks. Zinu, ka makā nauda paliks. Bet kopumā Kuldīgā, manuprāt, ir labāk.

Ivars Baumanis, taksometra šoferis: – Mēdzu, jā. Piedāvājums ir, bet nesaprotu, kāpēc iekārtas, kas kādreiz iegādātas par Eiropas naudu, stāv dīkstāvē. Par savu naudu var tikt uzreiz, bet par valsts naudu jāgaida ļoti ilgi. Vai tās iekārtas ir salauztas? Nē, tās izīrētas kādam medicīnas centram. Gudrāki cilvēki, nesauksim vārdā, kuri tie ir, naudu taisa uz Eiropas rēķina. Bet pieejami ir, kvalitāte arī, un es eju par naudu. Vēl to varu.

Visvaldis Jansons, pensionārs: – Ja vajag, izmantoju Kuldīgā. Man šeit bijusi otrā dzimšanas diena – trīs gadus atpakaļ sirds apstājās. Tāpēc ar Kuldīgu esmu apmierināts.

Maija Jankovska
Lāsmas Reimanes foto

„Mērķtiecība piemīt mums visiem dzimtā”

„Visas mazdēla spēles Eiropas čempionātā skatos. Ar Krieviju pirmajā puslaikā mūsu puikām tā negāja, ka sanervozējos un starplaikā gāju istabā sist mušas, pie katras domājot, lai mūsējie tā sadod pretiniekiem,” smeļ alsundzniece, basketbolista Kristapa Porziņa vecmāmiņa Antonija Trumsiņa, kopā ar Kurzemnieku vēlā otrdienas vakarā skatoties Latvijas spēli pret Slovēniju.

„SARAUJ, PUIKASI!”

Kā īsta sporta līdzjutēja Antonijas kundze neiztiek bez komentāriem un uzmundrinošiem izsaukumiem: „Nu, met, dēliņ, tev trīspunktnieki padodas! Ak, kungs, garām... Turies, turies, nekriši! Nu, vai tad nepalaidīs to puiku malā atpūsties? Cilvēks taču arī nogurst. Yes!”

Sazināties ar mazdēlu iznākot reti. Arī šovasar, kad pārējā ģimene no Amerikas ciemojusies Latvijā, viņš nav ticis. „Bet es tik bieži viņu televīzijā redzu, ziņās dzirdu, kā viņam iet, ka man nemaz neliekas, ka savu mazdēlu ilgi neesmu satikusi,” saka A.Trumsiņa.

IEGULDĪTS MILZĪGS DARBS

Jautāta, kādas izjūtas raisa tas, ka mazdēla spēli vēro tik daudzi, Antonijas kundze atbild: „Tā ir mazdēla dzīves spoža puse, bet es tajā saredzu arī Kristapa un viņa ģimenes ieguldīto darbu. Viegli tas nav nācis. Kad Kristapam bija 14, viens pats aizbrauca uz

Spāniju dzīvot, lai varētu spēlēt basketbolu. Man toreiz ļoti žēl bija, ka tik mazam puikam ar visu jātiec galā vienam. Vēlāk mamma pie viņa pārcēlās. Mans dēls, Kristapa tētis, viens tika galā ar darbiem Latvijā. Tagad viņi visi ir Amerikā, bet ceļā uz to ieguldīts ļoti daudz darba.

Kristapā tāda mērķtiecība vienmēr bijusi. Ja kaut ko izdomājis, tā tam jābūt. Ja viņš ko dara, tad ar sirdi un dvēseli. Tētis, mamma, abi brāļi ir spēlējuši basketbolu. Tas pie sirds viņa ģimenē visiem, un arī pēc rakstura visi ir līdzīgi. Tāda aktīva darbošanās un mērķtiecība mums dzimtā piemīt visiem. Pārējie esam vairāk uz dziedāšanu, uz darbošanos kultūrā, bet Kristapa ģimene savu dzīvi sirsnīgi velta basketbolam,” stāsta vecmāmiņa.

PATĪK DARĪT NO SIRDS

Par to, ka darba tikums dzimtā celts godā, apliecina arī A.Trumsiņai par ilggadēju kultūras saglabāšanu un po-

„Kaut arī Kristaps ir Amerikā un bieži ar viņu neiznāk sazināties, ik pa laikam redzu televizorā, tādēļ liekas, ka tepat jau viņš ir,” saka slavenā basketbolista Porziņa oma Antonija Trumsiņa. Kristaps viņu saucot tieši par omu.

pularizēšanu šogad piešķirtais Triju Zvaigžņu ordenis. Vairākus gadu desmitus viņa bijusi *Suitu sievu* dalībniece. Ar ansambli piedalījies teātra iestudējumos un citos pasākumos. „49 izrādes nospēlējam ar *Suitu kāzām*. Trīs mēnešus piedalījāties filmā *Pūt, vējiņi*. Esmu saskaitījusi, ka vienā jūnijā mums bijuši 23 izbraukumi. Noballējam, pa nakti atgriezāties mājās, bet pēc pāris stundām jau

uz darbu,” atceras A.Trumsiņa. Kopā ar vīru, kurš nu jau miris, izaudzināti trīs bērni. Strādāts uz dzelzceļa un fermās, kopjot lopus. „Tagad es varētu sēdēt jaunās mājas pagalmā un gozēties saulītē, bet nē – tāds nav mans raksturs. Patīk darbs dārzā, dažādi rokdarbi. Man vienmēr patīcis strādāt no sirds. Lai gan tas nekad nav bijis viegli, esmu to darījusi ar mīlestību. Pricējājos, kad redzu, ka arī

maniem bērniem un mazbērniem patīk darbu darīt no sirds,” saka A.Trumsiņa.

Pēc tam, kad Eiropas čempionātā Latvija Slovēnijai ar mazu punktu skaitu tomēr zaudējusi, atvadāties, un Kristapa vecmāmiņas emocijas ātri pierimst. Viņa nosaka: „Kā jau sportā – citreiz zaudē, citreiz uzvar.”

Jolanta Hercenberga
Lailas Liepiņas foto

Pirmie cāļi biznesa inkubatorā izšķīlušies

Septiņi jaunie uzņēmēji uzņemti inkubācijā un 13 pirmsinkubācijā – tā ciparos izskatās tas, kas pirmajā darbības gadā paveikts Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubatorā.

Kuldīgas Mākslinieku rezidences galerijā pulcējās inkubatora darbinieki, pakalpojumu saņēmēji, viņu finansiālie un informatīvie atbalstītāji, Alsungas, Skrundas un Kuldīgas pašvaldības pārstāvji. Kā pastāstīja inkubatora vecākā projektu vadītāja Līga Raituma, interesentu bijis vairāk, nekā cerēts: 17 ir no Kuldīgas, trīs no Skrundas novada, bet no Alsungas novada pirmais pieteikums vēl tiek gaidīts. Dalībniekiem organizēti semināri, mācības, iedvesmas stāstu vakari un meistarklases.

Pasākumā bija apskatāmas preces, kas radītas atbalstu saņēmušajos uzņēmumos: dizainēti auduma izstrādājumi, bērnu apģērbi, zivju pievilināšanas vizuāli, bērnu pārtika u.c. Uzņēmēji dalījās pieredzē, kā no idejas izdevies sākt uzņēmējdarbību vai to pilnveidot. Sīgita Dedze, kura pagājušajā mēnesī reģistrējusi SIA *ED Kriksi*, stāsta: „Agrāk strādāju algotu darbu, bet mājās šuvu. Vīrs mudināja, lai sāku savu biznesu. 2009. gadā to jau gribēju darīt, tomēr nobijos. Kad iestājos inkubatorā, saņēmu iedrošinājumu. Tikšanās ar intere-

Kuldīgas biznesa inkubatora projektu vadītājs Rimants Safonovs pasniedz dāvanu Klāvam Šlakorcinam, vienam no jaunajiem uzņēmējiem, kurš izgājis pirmsinkubācijas periodu.

santiem, gudriem cilvēkiem deva ticību, ka arī es varu. Nodibināju savu SIA, pie manis strādā divi darbinieki.”

Skrundeniece Andra Oto, kura izveidojusi uzņēmumu *Mazliet romantikas*, saka: „Dzīvojot ārēzēs, sāku strādāt pasākumu organizēšanā. Atgriežoties sapatru, ka tas, ko daru, jāpaplašina. Sāku arī dekorēt un dekorācijas iznomāt. Biznesa inkubators ir ļoti laba lieta, jo tajā var satikt daudzus, kuri līdzīgi man grib sākt strādāt patstāvīgi. Visi mēģina, visiem mazliet bail. Iedvesmas stāstos var satikt biznesmeņus ar lielu pieredzi, kuri stāsta, ka arī viņiem ne vienmēr gājis viegli. Šeit var gūt

atbalstu, kad dūša ir papēžos.”

SIA *Latfood LP* dibinātāja Laura Prūse radījusi bērnu pārtiku ar zīmolu *Mazo lāču putra*: „Zīmolu jau biju izveidojusi kopā ar Kurzemes biznesa inkubatoru. Tas vairs nestrādā tādā formā kā iepriekš, tādēļ pārnācu uz Kuldīgas inkubatoru. Mans produkts jau ir gatavs, bet ražotne vēl top. Lielisks ir arī finansiālais atbalsts, bet visbūtiskākais ir pasākumos tikšanās ar feiniem, gudriem cilvēkiem. Tie ir kontakti, jaunas iespējas. Uzņēmējdarbības sākumā tas īpaši būtiski.”

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Nozagts seifs, kratīšanā atrod patronas

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste sabiedrisko attiecību un sadarbības jautājumos **Signe Šteinberga**.

7. septembris. Mazliet pēc četriem rītā Raņķos uz ceļa Kuldīga–Skrunda, pārmeklējot 1988. gadā dzimušu vīrieti, atrastas deviņas dažāda kalibra patronas. Sākts kriminālprocess. 9. septembrī kratīšanā kāda kriminālprocesā 1973. gadā dzimuša vīrieša dzīvesvietā Rudbāržos izņemtas sešas patronas, kas glabātas bez atļaujas. Nīkrācē kratīšanā kriminālprocesā 1988. gadā dzimuša vīrieša dzīvesvietā atrastas septiņas patronas, kas glabāti bez atļaujas.

Ap 9.40 Kuldīgā, Liepājas ielā, 1997. gadā dzimis jauniets smēķēja neatļautā vietā izglītības iestādes teritorijā. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols. **8. septembris.** Ap 8.30 saņemts zvans, ka Kuldīgā, Graudu ielā, degvielas uzpildes stacijā uzlauzts norēķinu termināļa aparāts, nozagta naudas lāde – seifs ar naudu. Sākts kriminālprocess, notiek izmeklēšana.

10. septembris. Pirms vieni naktī 1978. gadā dzimis vīrieti ar automašīnu *VW Pas-*

sat Variant Rudbāržos brauca reibumā un bez vadītāja apliecības. Alkohola koncentrācija izelpā – 2,18 promiles. Sākts kriminālprocess. Ap 8.50 Kuldīgā pa Aizputes ielu 1973. gadā dzimis vīrieti ar velosipēdu brauca 1,19 promiļu reibumā.

11. septembris. Ap 11.40 telefoniska informācija, ka Ēdolē no dzīvokļa pazudusi nauda. Tiek pārbaudīti divi 1998. un 2009. gadā dzimuši jaunieši.

12. septembris. Pēc 14.30 Kuldīgā, Piltenes ielā, automašīna *Mercedes Benz Atego* uzbraukusi noliktavai, bojāts jumts un taras novietnes žogs. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols.

13. septembris. Pēc 13.00 Dzirnau ielā 2001. gadā dzimis puisis ar mopēdu neievēroja drošu distanci un iebrauca priekšā braucošajā automašīnā *Volvo V40*, kuru vadīja 1983. gadā dzimis vīrieti. Cietis mopēda vadītājs, bojāti abi transportlīdzekļi. Uzrakstīts ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokols.

Uzklaušāja **Iveta Grīniņa**

Mežvaldē imitē pusaudzes pazušānu

„Šeit pēdējoreiz redzēta pusaudze, kura pazuda aizvakar. Mums jārodas mežā, lai meklētu viņu vai jebko, kas varētu viņai piederēt,” – šādi sākas instrukcija, ko sestdien mācībās Mežvaldē pirms dzīvo ķēžu veidošanas saņēma organizācijas *Bezvēsts.lv* brīvprātīgie.

Mežs Mežvaldē bijis ļoti piemērots mācībām, jo brīvprātīgajiem nācies doties cauri bieziem krūmiem, briekšņiem un purvainām vietām.

Pirms došanās mežā brīvprātīgajiem bija jāveic ne mazāk svarīgs uzdevums – jāiekārto koordinācijas centrs (jāuzceļ teltis un nojumes, jāsaliek tajās galdi, krēslī un pārējais inventārs). Šoreiz tas izdarīts nepilnās 15 minūtēs, kas ir labs laiks.

Ieradās 37 dalībnieki no Kuldīgas, Talsiem, Liepājas, Ventspils, Rojas un Rīgas – gan brīvprātīgie ar pieredzi, gan iesācēji. Meklētāji tika sadalīti divās grupās un apguva gan vienkāršo, gan vissvarīgāko – visu, kas noderēs cilvēku meklēšanā: pārmeklēt mežu dzīvā ķēdē, pastāvīgi noturēt un izlīdzināt līniju un, protams, rūpīgi pārbaudīt katru centimetru, katru krūmu, uzmanīgi skatīties zem kājām, gaisā un sānos. Instruktori mežā bija noslēpuši mobilos telefonus un apģērba gabalus, kas brīvprātīgajiem jāatrod.

„Mežs nebija tas vienkāršākais, īpaši iesācējiem,” sacīja *Bezvēsts.lv* pārstāve Svetlana Gintere. „Bet, kā saka parunā: „Grūti mācībās, viegli kaujā.” Meži pie mums vairumā ir grūti caurejami, bieži un purvaini, tāpēc jābūt gataviem uz visu.

Šoreiz mācības notika Kuldīgā, jo tas ir Kurzemes centrs. Mums jau ilgāku laiku pieteikušies brīvprātīgie no Liepājas, Ventspils, Skrundas un citām pilsētām, kuri grib pievienoties, tāpēc, lai viņiem nebūtu tālu jābrauc, izvēlējamies Kuldīgu. Šādas mācības notiek vidēji reizi mēnesī, citreiz biežāk. Brīvprātīgajiem jābūt gataviem visu laiku. Lai spētu meklēt pazudušu cilvēku, vispirms pašam jāapgūst pamatprasmes, kā rīkoties mežā. Mūsu instruktori ir

brīvprātīgie ar pieredzi un ar vajadzīgajām prasmēm, piemēram, bijušie militāristi, policisti un pat piloti. Komandā ir visdažādākie cilvēki – uzņēmēji, juristi, taksisti, farmaceiti un citi, kuriem tas ir dvēseles aicinājums. *Bezvēsts.lv* darbojas kopš 2009. gada, un šajā laikā esam atraduši 90 cilvēkus,” skaidro S.Gintere.

Meklētāju rindās bija arī Evita Balandiņa, Valsts policijas Saldus iecirkņa lietvede, kura atbraukusi kopā ar kolēģi. Evita mācībās piedalās pirmoreiz: „Jau ilgāku laiku internetā sekoju līdzi šīs brīvprātīgo organizācijas darbībai, līdz sapratu, ka es arī gribu tajā būt. Tā nav izklaide, bet gan kā otrs darbs, kurā atalgojuma vietā saņem iespēju kādam palīdzēt.

Mācību sākums bija satraucošs, jo nezinājām, kas sagaidīs un ko mums liks darīt, bet pēc instruktāžas viss kļuva skaidrs. Instruktori un visa mācību vadība bija augstā līmenī: ja kaut kas tika darīts nepareizi, mūs uzreiz apstādināja, kļūdas tika izanalizētas un pastāstīts, kā jārikojas pareizi. Cilvēka meklēšana ir vesela shēma, kas vēl jāmacās un jāmacās, lai izprastu pilnībā. Bet, ja man piezvanītu un teiktu, ka jābrauc kādu meklēt, es būtu gatava to darīt.”

Antra Grinberga
Organizācijas *Bezvēsts.lv*
arhīva foto

Jaunumi ugunsdrošības noteikumos

Kopš septembra ugunsdrošības prasības fiziskajām un juridiskajām personām paredz, ka gāzes noplūdes detektors jāierīko gāzes aparātiem, kuru jauda pārsniedz 50 kW, bet elektroinstalācija jāpārbauda ar termokameru.

Mājokļos un uzņēmumos papildus tam, ka jāpārbauda elektroinstalācijas izolācijas pretestība, ar termokameru jānovērtē kontaktu savienojumi. Sertificētam speciālistam tas jā dara reizi desmit gados. Ja objektā ir sprādzienbīstama vide, tad reizi divos gados, bet, ja ķīmiski agresīva vide, tad reizi gadā.

Objektā, kurā atrodas gāzes aparāts, kura siltuma jauda lielāka par 50 kW, kā arī tad, ja gāzes aparāts atrodas pagrabā vai cokolstāvā (nedaudz zemē iedziļinātā ēkas apakšstāvā), jāierīko detektors, kas signalizē par gāzes noplūdi. Tos tāpat kā dūmu detektorus var nopirkt rūpniecības preču veikalos un ierīkot paši.

Kā pastāstīja Valsts ugunsdrošības un glābšanas dienesta pārstāve Gunita Sudāre, elektrības bojājumi ir viens no izplatītākajiem ugunsgrēka cēloņiem, tādēļ šīs prasības ievērot ir pašu iedzīvotāju labā: „Lai gan par neievērošanu paredzēta administratīvā atbildība, mūsu mērķis nav uzlikt naudas sodu, bet veicināt to, ka tās tiek izpildītas. Tāpēc aicinām rūpes par savu drošību neatlikt, un, ja vajag, par jaunajiem noteikumiem konsultēties ar mums.”

Līdz 2020. gadam noteikts pārejas laiks prasībai, ka katrā mājoklī jābūt dūmu detektoram un ugunsdzēsības aparātam.

- Reizi desmit gados sertificētam speciālistam elektroinstalācijas kontaktu savienojumi jāpārbauda ar termokameru.
- Ja gāzes aparāta siltuma jauda pārsniedz 50 kW vai tas atrodas pagrabstāvā, vajadzīgs detektors, kas signalizē par gāzes noplūdi.

Jolanta Hercenberga

Gatavojas tumšajam laikam

„Kuldīgas ielu apgaismojums ir diezgan labā stāvoklī,” pēc pārbaudes secina SIA KCE biroja administratore Evija Stankēviča.

„Vecākās līnijas ir Pārventā (izņemot Stendes ielu), Putnudārzā un Pilsētas laukumā, jaunākās – Ķeļu ciemā, Stendes un Ventspils ielā, tikko ierīkotas Pureņu, Vīgriežu un Rātskunga ielā. Apgaismojuma nav Saldus ielā līdz pilsētas robežai, un ļoti slikts tas ir Aizputes ielas alejā.”

Uzņēmumam KCE ar Kuldīgas novada pašvaldību ir līgums par pilsētas apgaismošanu. Gatavojoties tumšajiem rudens un ziemas rītiem un vakariem, darbinieki pārbaudīja, vai lampas visur deg, tāpēc dienā apgaismojums tika ieslēgts.

LAI TAUPĪTU, VAR IZSLĒGT

E.Stankēviča skaidro, ka lielākoties tiek mainīta spuldžu armatūra. Bieži vien izslēdzies kāds automātiskais drošinātājs. Divreiz gadā – rudenī un pavasarī – armatūra tiek tīrīta. Tas tiek darīts arī ikdienā, nomainot spuldzes.

Vai domāts par elektrības taupīšanu? Speciāliste atbild: „Ekonomiskās lampas ir Estrādes parkā un Ķeļu ciemā. Noteiktu skaitu laternu (aptuveni katru trešo atkarībā no kopējā apgaismojuma) nakts vidū no 1.00 līdz 4.00 var izslēgt, tā elektrību taupot. Tomēr iedzīvotājiem tas ne visai patīk, un parasti par to saņemam sūdzības. Distances vadības moduļu sistēma, kas ielu apgaismojumu ieslēdz un izslēdz, drīz tiks nomainīta pret jaunāku.”

STEIDZAMIE DARBI

„Steidzamākie bojājumi jānovērš kabeļu tīklā pie sporta zāles Virkas ielā, arī pretī Katrīnas baznīcai. Vēl viens bojājums ir no stāvlaukuma 1905. gada ielā līdz kafejnīcai *Staburadze* – tur kabeļa posms atslēgts. Lai to salabotu, jāsaņā ar zemes īpašniekiem,” uzskaita E.Stankēviča.

Gaidot tumšos rudens rītus un vakarus, uzņēmuma KCE darbinieki pārbauda Kuldīgas ielu apgaismojumu.

Kur zvanīt, ja iela tumša vai nedeg kāda laterna?

Darbdienās 8.00–17.00 pa tālr. 25444009.

Ārpus darba laika uz šo numuru jāsieta izziņa vai jāraksta vēstule e-pastā: ieluapgaismojums@kce.lv.

Viņa skaidro, kā ielu apgaismojums tiek ieslēgts un izslēgts: „Viens variants ir distances vadības moduļu sistēma, kurā laiks ievadīts pēc saules lēkšanas un rietšanas cikla. Otrs – *krēslas slēdzis*, kas, iestājoties tumsai, ieslēdzas automātiski.”

KCE strādā nedaudz vairāk par 20 darbiniekiem. „Regulāri meklējam jaunus, jo darba ir diezgan daudz,” saka speciāliste. „Elektrolīnijas, elektroinstalācija un vājstrāvas tīkli (ēku zibens aizsardzībai, videonovērošanai, ugunsdzēsības signalizācijai, izziņošanas un piekļuves sistēmai) jāizbūvē pa visu Kurzemi, dažreiz ir arī kāds tālāks objekts. Ierīces apkalpojam pārsvarā Kuldīgas novadā, bet projektējam visā Latvijā.”

Iveta Grīniņa, Lailas Liepiņas foto

Pagastu reforma: racionālais un emocionālais

No amata atbrīvoto Pelču, Snēpeles un Kabiles pagasta pārvaldnieku vietā Kuldīgas novada pašvaldība meklē jaunus. **Kurzemnieks** uzklaušīja gan iedzīvotāju domas un jautājumus, gan no amata aizgājušās Daces Cielavas un novada domes priekšsēdes Ingas Bērziņas viedokli.

Ko saka iedzīvotāji

PELČOS

Tur par D.Cielavu dzirdējām daudz laba, ka pagastā viss sakārtots. Kāda kundze tomēr atcerējās sliktu pieredzi gan ar sociālo darbinieci, gan pārvaldnieci, kad prasījusi palīdzību vīram invalīdam. Kāds vīrs noteica: „Man vienalga. Kaut tur Pēteris l sēdētu! Ne man ko vajag no viņiem, ne viņiem no manis.” Pilsētai tuvajos pagastos pārvaldes neesot vajadzīgas. Piemēram, apvienojot bāriņtiesas, pagastu bāriņtiesu priekšsēži kļūva par novada bāriņtiesas locekļiem, notika reāla ekonomija. „Bet tagad – vienu pārvaldnieci, kas bija divos pagastos, atlaida, un vietā meklē divus citus. Kur ekonomija?” jautāja cita. „Kurš varētu nākt vietā? Visi gudrie un spēcīgie jau savā biznesā un uz šo vietu neraujas,” arī tā izteicās pelčenieki.

Snēpelē

„Cielava bija laba, stīga un simpātiska – ar raksturiņu, bet runā, ka vairāk Pelčus uzturēja, mūs atstāja novārtā. Nu, varēja centrā asfaltu uzlikt!” kāds vēlētos. Bet cits saka: „Tās ir muļķības, ka Dace uz Snēpeli nebraukāja! Viņa zina, kas, kur kā. Viņai pārmetot, ka skolas ēka nolaista, bet tā jau bija iepriekš – viņa tikai dažus gadus par to atbildēja, un remontam vajag milzu naudu.” Vēl pāris snēpelnieku sacīja, ka neesot bijusi vajadzīga pārvalde ko meklēt.

Dace Cielava par sevi

„Ar mani bija grūti, jo esmu godīga”

„Par ekonomiju runājot: pārvaldniekiem, kurus meklē konkursā, algā solīti 1000 eiro. Man par diviem pagastiem bija nedaudz pāri tūkstošiem. Es biju eksperiments – laikam vadība uzskata, ka neveiksmīgs. Žēl, bet dome zaudējusi tai lojālu cilvēku. Pilnīgi saprotu, kādēļ kolēģi klusē. Viņi noteikti padomājuši: „Ja jau atlaida Daci, kurš būs nākamais? Labāk paklusēt.”

Esmu iestājies bezdarbniekos. Skatīšos darba piedāvājumus, man patīk strādāt ar cilvēkiem, bet pa-

„Negribu sevi taisīt par baltu gulbi, bet, kamēr strādāju, man nebija ne aizrādījumu, ne brīdinājumu.”

gaidām sakārtošu domas. Varēšu ģimenei kaut daļēji atdot to laiku, ko gadiem atņēmu, strādājot pa vakariem. Man nav kauns par to, ko esmu darījusi. Zinu savas kļūdas, kas pamatā bija pārslodzes dēļ. Nevajag aizmirst: vīzijas ir vīzijas, bet jāstāv ar abām kājām uz zemes. Vadībai tas varētu nepatikt, jo vairāk tiek prasītas vīzijas. Paldies visiem, no kuriem šajā laikā esmu saņēmusi atbalstu! To saņēmu pat no tiem, ar kuriem man darba gaitā bijis konflikts.”

IEDZĪVOTĀJU JAUTĀJUMI. Atbild Dace Cielava

► **Skolotājiem ir atestācija, akreditācija – tāda pati vajadzīga pārvaldniekiem. Daudzi ierēdņi iesēžas krēslā un neko nedara.**

– Pagastu pārvaldniekiem bija izvērtēšana domē, pirms diviem gadiem to darīja Aleksandrs Lange. Mēs savukārt vērtējām savus darbiniekus. Kritēriji bija vienoti, bet tādi: ja man nepatīk tavs deguns, varu ielikt mazāk punktu. Savus darbiniekus pēc tiem novērtēt nevarēju. Kam bija problēmas, izrunājāties. Pēc šīm pašvaldību vēlēšanām izvērtēšana vēl nav bijusi, solīja, ka būs.

► **Neteikšu, ka saskarsmē ar iedzīvotājiem Dace Cielava būtu asa vai nepieklājīga, bet problēmas bijušas.**

– Es varu būt stingra. Ja esmu vadītāja un jāprasa tāds darbs, kāds vajadzīgs, bet cilvēks to nepilda, ne vienmēr var tikt galā ar maigumu.

► **Pagalnā starp daudzdzīvokļu mājām nevaram izlūgties apgaisojumu, vakaros nevaram līdz veļas striķiem aiziet. Bet ceļš uz Cielavas mājām nobruģēts un izgaismots.**

– Gar manu māju ceļš ir asfaltēts, nevis bruģēts. Tas notika Silvijas Kuršinskas laikā, es biju sekretāre. Gan asfalt, gan apgaisojums ierīkots par pagastu apvienošanās naudu. Tolaik asfaltējām vēl citas ielas, ievilkām apgaisojumu. Ielā gar manu māju asfaltu lika tāpēc,

ka tur ir kalns un ceļu regulāri izskaloja. Neatceros, ka kāds būtu nācis uz pārvaldi, lai ierīko gaismu pagalmos. Starp daudzdzīvokļu mājām ielu nav, tie ir pašu iebraukti sētu ceļi.

► **No pārvaldes mums kaut ko vajag ļoti reti. Dace ir cilvēks ar raksturu, un tas jau vienmēr nav slikti. Nedaudz aizvainoja, ka pārvalde neatrada naudu keramikas nodarbībām bērniem. Sākumā solīja, beigās maksāja vecāki.**

– Vadītājiem maksājām, bet īsti tas neiet kopā ar pašvaldības funkcijām. Konkrētā pulciņa vadītāja līdz galam nesakārtoja dokumentus, kas nosaka pašnodarbinātā statusu. Neesmu cilvēks, kurš piemiegs acis, turklāt pašvaldība nedrīkst maksāt skaidru naudu kaut kam – tādu domu pat nepieļauju. Jautājums par pulciņiem pagastos ir smags. Citur daudz kolektīvu, kuru vadītājiem pašvaldība maksā algu, bet Pelčos cilvēki ir pakūtri darboties, aug arī prasības. To nosaka Kuldīgas tuvums.

► **Cielavas laikā atlaisti daudzi Snēpeles pārvaldes darbinieki. Kāpēc?**

– Negribas mazgāt neīro veļu. Jā, iznāca atlaist vairākus. Piemēram, darbinieku, kas pilnu slodzi strādāja citā pagastā, Snēpelē – nepilnu. Darbavietā viņu satikt nevarēja. Lai cik neliela alga, tā

pienākas par padarīto. Ir vēl smagāki stāsti – ar līdzekļu pārtēriņu. Aptuveni gadu izzināju pagasta vajadzības – Snēpele un Pelči šajā ziņā ir pilnīgi atšķirīgi. Snēpelē bija ierasts dzīvot kā kolhoza: iet un nākt, kad grib; nerēķinot tērēt kopīgo naudu, jo nav jau personīgā. ► **Cielava Snēpelē ambulanci pārcēla no centra uz pagasta māju – tagad jāiet gandrīz kilometrs. Bet Ināra Paiča iepriekš Arkādijas uztaisīja par sociālo māju. Apkārt esot zaļā zona, nedrīkstot mēslus likt. Tagad neviens vairs lopiņus netur, jo pensionāri nevarēja mēslus stumt nez kur. Bet, kā apsaimniekošanu pārņēma Kuldīgas komunālie pakalpojumi, zaļo zonu neviens neplauj, tikai gar pašu māju. Bet sieva pat vistas spiesta ganīt, lai neiet zaļajā zonā.**

– Snēpelē ir sena kļūda: administrācija atrodas kilometru no centra. Veciem cilvēkiem tas nav izdevīgi. Ēka atjaunota, skaista, bet īsti nav padomāts par cilvēkiem. Ambulances pārceļšana bija finansiāls jautājums, jo ēkā būtu vajadzīga milzīga pārbūve, lai pielāgotu invalīdiem. Pie pagasta pārvaldes uzbrauktuve jau bija. Tagad tie, kuri nāk uz ambulanci, apmeklē arī bibliotēku, kultūras namu, nokārto maksājumus.

Arkādijās biju ļoti bieži, daudz runājām, tur ir tādas kundzes, kuras

gribas apkampt. Dažreiz patiesi šķīta, ka apkārtnē varētu būt sakoptāka. Snēpelē nesakārtotība ir liela sāpe. Nebija pareizi bērnodārza ēku nodot privatizācijā. Ja būtu palikusi pašvaldībai, bērnodārzs atrastos tur, kur bērniem jābūt, būtu vieta pagasta pārvaldei, ambulancei. Tagad tur ir aizaudzis privātpašums.

► **Kas notiek ar Snēpeles muižu?**

– Vajadzīgs kapitālais remonts par ļoti lielu naudu. Ēkā ir pirmskolas bērni, audējas, trenāžieru zāle. Snēpelē ir daudz dažāda vecuma bērnu – tos nevar atstāt savā vaļā, tad tiek darīti nedarbi. Viņiem muižā bija nodarbības, galda spēles. Paspēju noslēgt līgumu, ka būs arī sports.

► **Daļa uzskata, ka pagastu pārvaldes nav vajadzīgas, ka pārvaldnieki neko nedara.**

– Ja strādā ar atbildību, nasta ir smaga. Pārvaldniekam jābūt universālam – jāatbild par visu. Arī par nobeigušos mežacūku, kas jāaizvāc, par tehniskiem projektiem, kuri jāizprot, kaut neesi inženieris. Savos pagastos centos iedzīvotājiem skaidrot, cik maksā greiderēšana, kāpēc tajā ēkā darīts tā, nevis šitā. Katrā pagastā ir daudz kapu, tie jāuztur kārtībā. Man pret tiem ir cieņa: nevaru tā, ka centrā tie sakopti, bet nomalē – kā iznāk. Arī nomales ir nozīmīgas, bet visam naudas nekad nepietiek.

Inga Bērziņa: pārmaiņas uzlabojumu vārdā

► **Kāpēc pagastu pārvaldēs vajadzīga reorganizācija?**

– Jārūnā kopumā par novada pašvaldību. Lielākas reformas administratīvajā struktūrā, skolu tīklā un pagastu darbībā nav bijušas kopš 2009. gada, kad izveidoja novadus. Daudz mainījies tehnoloģijās, dokumentu aprītē, cilvēkos – uzsvāri likti uz citām nozarēm. Būtiski ir izveidot centralizētu grāmatvedību, kurā pirmajā piegājienā iekļausies pagastu pārvaldes, lauku skolas, bāriņtiesa un Kuldīgas attīstības aģentūra. Lielās kaimiņu pašvaldības to jau izdarījušas.

► **Vispirms izveidojāt jaunu iestādi pagastu pārvalžu pārraudzībai, tad tūlīt likvidējāt...**

– Vai tā ir iestāde, vai Agnese Buka ir izpilddirektore vietniece, kas pārvaldes koordinē, nav būtiski. Jau no sākuma bija divi varianti. Domājām par vienu, bet sapratām, ka juridiski pareizāks ir otrs.

► **Kāpēc par koordinatori izvēlējāties Agnesi Buku?**

– Viņai ir pieredze gan pašvaldībā, kur iepriekš vadīja attīstības pārvaldi, gan uzņēmējdarbībā. Agnese ir no Snēpeles, dzīvo laukos, zina iedzīvotāju vajadzības, ir enerģiska, spējīga.

► **Kāda pēc pārmaiņām būs ekonomija?**

– Galvenais nav nauda, bet efektīva administratīvā pārvalde iedzīvotāju labā. Pakalpojumam, ko viņi saņem, jābūt kvalitatīvākam, ātrākam. Kā to panākam, tā ir mūsu atbildība, un cilvēkiem nav būtiski, kāds modelis darbojas.

► **Iedzīvotāji no pilsētai tuviem pagastiem uzskata, ka bez pārvaldēm var iztikt. Vai var pienākt brīdis, kad pārvalžu skaits tiek mazināts?**

– Tik lielā novadā kā mūsējais pārvaldes ir vajadzīgas. Pārvaldniekam jābūt pašvaldības vēstniekam, kurš informē par iedzīvotāju vajadzībām un vēlmēm, jānāk ar priekšlikumiem, kas darāms, lai dzīvi uzlabotu. Vadītājam jābūt katrā pagastā, jo vajadzības un intereses atšķiras. Izņēmums būs Ēdole un skaitliski mazā Īvande.

► **Pārvaldēs ir atšķirīgs darbinieku un slodžu skaits. Vai tas atkarīgs no teritorijas?**

– Jau 2009. gadā reorganizējot administratīvo pārvaldi, ietaupījām ap miljonu latu, jo tika likvidēta rajona padome. Viss arī sakrita ar ekonomisko lejupslīdi. Iespējams, toreiz neizdarījām visu. Visos pagas-

tos nav jāstrādā vienādi – jārespektē vēsturiski izveidojusies situācija.

► **No opozīcijas Bukai tiek pārņemts, ka pārvaldes izvērtētas pārāk īsā laikā. Vai štatu mazināšana ir viņas iniciatīva?**

– Tiks samazinātas tikai astoņas štata vietas. Sākumā Agnese ieteica 11, bet nolēmām Kabiles depo trīs sargus atstāt. Pārējie priekšlikumi un lēmumi ir kopīgi.

► **Smagākais lēmums noteikti bija vienošanās izbeigt darba attiecības ar Daci Cielavu un Tālvaldi Bergmani?**

– Nevēlos par to runāt. Viņi dzīvo mums līdzās un ir jau cietuši no polemikas presē.

► **Mēs gribam saprast, kāpēc.**

– Saku paldies par ieguldījumu Tālvaldim Bergmanim. Ar cieņu un pateicību arī naudas izteiksmē pavadīsim viņu pensijā. Paldies arī Dacei Cielavai, kurai nebija viegli vadīt divus pagastus. Bet tagad komandu veido Agnese Buka, strādāsim tālāk.

► **Daļa iedzīvotāju uzskata, ka pagastu vadītāji krēšlos aizsēdējušies. Vai viņu darbs tiek izvērtēts arī ārpus reorganizācijas?**

– Notiek visu pašvaldības darbinieku novērtējums, izņemot pedagogus, kuriem ir sava sistēma. Vērtēts

tiek reizi divos gados. Nākamā ir šoruden. Katrs darbinieks aizpilda anketu, pēc tam ir saruna ar vadītāju. Es nevaru viena izrunāties ar pusotru tūkstošiem darbinieku, tādēļ esam sadalījuši. Kad pārskatām atalgojumu, vērtējumu ņemam vērā.

► **Kas notiks ar izremontētajām pārvaldēm, kas piepildīs tukšos kabinetus?**

– Par racionālu telpu izmantošanu jādomā, bet ne jau visur. Laidos mūsu ieskatā tiek izmantots ļoti daudz telpu, par kurām jāmaksā dažādi maksājumi. Mūsu pārziņā ir muiža, bērnodārza ēka, un pagasta pārvalde jau sen varēja no privātmājiņas pārcelties uz turieni. Bet Pelčos administrācijas namiņš ir neliels.

► **Uz brīvajām pārvaldnieku vietām izsludināts konkurss. Kādus cilvēkus meklējat?**

– Jāvēlas strādāt pagasta cilvēku labā, jāapzinās, ka tā ir viņa misija. Vēlams augstākā izglītība, tā var būt dažādās jomās. Jābūt enerģiskam, spējīgam aizstāvēt pagasta budžetu. Mums resursi ir ierobežoti, un no pārvaldnieka bieži atkarīgs, cik viņš spēj vajadzības pamatot. Manā ieskatā tam jābūt cilvēkam no pagasta un tur jādzīvo.

Daiga Bitiniece, Inguna Spulniece

Lietotnes, kas palīdz dzīvot veselīgi

Sports iet roku rokā ar tehnoloģijām. Arī viedtālrunos pieejams plašs speciālu programmu klāsts, kas piedāvā dažādas funkcijas veselīgam dzīvesveidam, lai atvieglotu un veicinātu sportošanu.

Aplikācija Lose it piedāvā svītrkodu lasītāju, lai par produktiem uzzinātu kalorijas u.c. specifisku informāciju. Tā var zināt, cik tiek apēsts.

► Endomondo

Strādās jebkurā viedtālrunī. Izmantojot lietotni skrējienā, var redzēt, cik ilgs laiks pagājis un cik kilometru pieveikts. Maršrutu var redzēt kartē, redzēt kādas dziesmas, kurā kilometrā ir noklausītas. Var pieslēgt arī sirds ritma monitoru. *Endomondo* piedāvā dažādās nominācijās sacensties ar visu pasauli – lejuplādēt kādu maršrutu, kurā var skriet viens pats, un sacensties ar citiem.

► Lifesum

Šī lietotne ir personalizēts veselības un dzīvesveida ceļvedis. Tā palīdzēs mainīt mazos ikdienas ieradumus. Lietotājs var ierakstīt savus mērķus un datus, izveidot plānu, kas palīdzēs dzīvot labāk. Neatkarīgi no tā, vai vēlaties svaru zaudēt vai palielināt, veidot muskuļus vai vienkārši būt veselāks. Tā ir veselības un fitnesa lietotne, kuru izmanto miljoniem cilvēku.

► Human

Tiem, kuri meklē ierastāku veidu, kā

sākt sportot, šī lietotne var kļūt par labu sabiedroto. Tā iedrošina sasniegt 30 minūšu ikdienas fizisko aktivitāti, vienlaigā, kāds ir iecienītākais treniņu veids: skrējieni, dejas vai lēkšana ar lecamauklu. Galvenais, lai fiziskā nodarbe ilgū vismaz pusstundu. *Human* kontrolēs kustības un ziņos, kad dienas vēlamie rezultāti sasniegti.

► Moves

Moves ir aplikācija, kas skaita lietotāja kustības. Soli pa solim tiks reģistrētas visas aktivitātes dienas gaitā, un varēs novērtēt, cik daudz esat kustējušies. Soli, pakāpieni un pat reizes, cik mīti pedāļi, – viss būs iegrāmatots. Lietotne arī aprēķina, cik kaloriju sadedzināts. Tas viss tiek pasniegts kā viegli uztverama laika līnija.

► Lose It

Šī lietotne izstrādā svara zaudēšanas plānu, ir kā personīgais treneris un uztura speciālists, kas ir kopā ar jums visu laiku. Faktiski tā visu izdara jūsu vietā. Vien jāievada informācija, cik kilogramu gribat

Endomondo ir viena no populārākajām lietotnēm skrējējiem, tā reģistrē laiku, kilometrus un personīgos rekordus.

zaudēt, kā arī citi fakti un mērķi veselības uzlabošanai. Lietotne ne tikai skaita kalorijas, bet arī piedāvā svītrkodu lasītāju, lai iegūtu specifisku informāciju par produktiem un to, cik kaloriju tiek uzņemts, koncentrējoties uz veselīgu uzturu. Turklāt to var savienot ar citām aplikācijām un ierīcēm, lai viss kļūtu ērtāk.

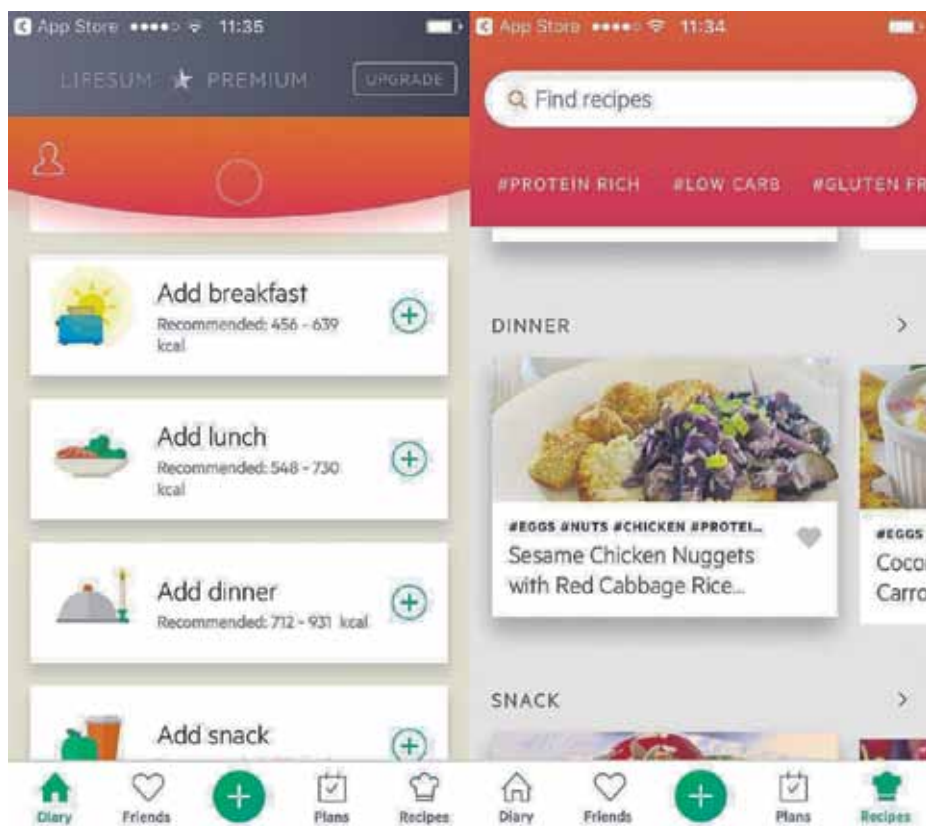
► Noom Weight Loss Coach

Aplikācija apvieno pedometru un uztura speciālista funkcijas – visu dienu uzskaita soļus un ļauj reģistrēt apēsto. Tā sniedz ne

tikai iedrošinājumu, bet arī rakstus un citu informāciju, kā veselību uzlabot, arī vērtīga uztura padomus un receptes. Tā neļauj šim ceļam kļūt garlaicīgam. Ēdieni datubāzē iezīmēti dažādās krāsās, lai iemācītu, kuri ir veselīgi un kuri ne visai.

► Run Keeper

Lietotne izstrādās un novadīs dažādu intervālu treniņu: pēc laika, pēc distances. Interesanti ir ar to skriet svešās vietās, jo skrējienā var ko nofotografēt un pēc tam kartē to apskatīt.

Ja esi sācis trenēties, bet nejutī rezultātu, tad lietotnē *Lifesum* vari sameklēt katrai treniņa programmai atbilstošas ēdienu receptes, kas palīdzēs rezultātu sasniegt ātrāk.

Pieredze

Katram savs treniņš

Gvido Savelis, celtnieks:

– *Body Space* ir fitnesa aplikācija, kas ļauj atrast katram piemērotu treniņu programmu un daudz ko citu noderīgu, arī pareizas diētas. Tā parāda, kā pareizi izpildīt vingrojumus. Var vērot, vai ir progress. Tajā var sekot līdz slaveniem treneriem, tur ir vairāki tūkstoši treniņu programmu. Ja cilvēks zina, kuras muskuļu grupas grib trenēt, tad atbilstošu programmu atradīs. Tās ir piemērotas visiem cilvēkiem: gan aktīviem, gan tiem, kuri vēlas padarīt kaut ko nedaudz.

Cik noiets, cik apēsts

Sanda Krastiņa, studente:

– Es izmantoju *Veryfit*. Telefons tiek sasaistīts ar pulksteni, kurš skaita soļus, kilometrus, kalorijas. Izmantoju, lai apzinātos cik kilometru ikdienā noēju un apmēram cik kaloriju sadedzinu. Tas motivē pievērsties veselīgam dzīvesveidam un sasniegt mērķi.

Ļoti noderīga

Klīta Tāfelberga, skolniece:

– Es vasarā centos katru rītu skriet. Kad ieslēdzu aplikāciju *Veselība*, tā parāda dažus iesildīšanās vingrinājumus. Pēc tam skrienu to gabalu, ko biju nolēmusi. Tā ne tikai izrē-

ķina noskrietos kilometrus, bet arī nomestās kalorijas un piedāvā mūziku, ko pa ceļam klausīties. Ikdienas gaitās tā skaita soļus, sirdspukstus. Ja vēlos, varu tur ierakstīt, ko esmu ēdusi un dzērusi. Aplikācija pieejama tikai *Huawei* telefonu īpašniekiem. Manuprāt, ļoti noderīga.

Labs stimulants

Liene Beiere, administratore:

– *Endomondo* galvenokārt izmantoju sportojot un vingrojot. Ja var redzēt noskrietos kilometrus vai patērētās kalorijas, tas ir patīkamāk nekā tikai aptuveni to iedomāties. Tā ir lieliska motivācija dzīt sevi uz priekšu pat tajos brīžos, kad nav tās sportiskās dienas, vai arī labot kādu savu rekordu, pārspējot pašai sevi. Informāciju izmantoju salīdzināšanai. Ir patīkami savus rekordus saglabāt vai kādreiz ar tiem padalīties.

Rāda kopainu

Sanita Krastiņa, skolotāja:

– Izmantoju aplikāciju *Lifelong*, kas jau no paša sākuma bija manā telefonā. Tā parāda niēto soļu skaitu, miega laiku, aktivitātes dienā un to visu apkopo gan nedēļas, gan mēneša laikā. Par motivējošu to īsti nosaukt nevar, bet tā palīdz redzēt kopainu un zināt ikdienas gaitas.

Lāsma Reimanes teksts un foto

RUMĀNIJA MĀK SAVALDZINĀT

Mārites Milzeres teksts un foto
(Sākums 8. septembrī.)

Pēcjaņu nedēļā kopā ar daudzus braucienos iepazīto Kuldīgas grupu cauri Polijai, pieķerot klāt pa stūrītīm no Slovākijas un Ungārijas, devos uz Rumānijas rietumu apgabaliem Maramurešu, Bukovinu un Transilvāniju.

Dūmu mutuļus mezdams, bānītis mēro Karpatu meža dzelzceļu.

Seno Bukovinas olu apgleznošanu rāda Paula novada tautas tērpā, kam raksturīgi krāšņi un smalki izšuvumi.

RIPO TVAIKA BĀNĪTIS

Kopš pagājušā gadsimta 30. gadiem, kad daudzviet Karpatu reģionā, arī Rumānijā, ērtākai baļķu transportēšanai būvēti t.s. meža dzelzceļi un laistas darbā tvaika lokomotīves, tehniskās iespējas krasi mainījušās. Bet šaursliežu bānītis (sliežu platums – 760 mm) nav zudis – no Vișeu de Susas stacijas, tas tagad pārvadā lielākoties tūristus.

Arī mēs izbaudām vairāk nekā divu stundu braucienu augšup gar kādas Karpatu upes krastiem (bukletā norādīts, ka pieveikts vien 21,6 km). Apmēram pusceļā vilciens pietāj, varam izkāpt, pabrādāt pa upi, pēdējā vagonā ierīkota tirgotava, kur nopērkams kāds našķis.

Galapunktā tiem, kuri vēlas, paredzēts neliels izgājiens pa kalnu takām. Ja jau te esmu, tad jāiet, taču vienubrīd šķiet, ka labāk griezties atpakaļ – pati elšu kā lokomotīvi! Bet, prātīgi apdomājot, atpakaļceļš nav īsāks – atliek vien soļot uz priekšu, un šis lēmums izrādās īstais, jo pēc tam ir tik forši! Pirms piknika ar gardām desiņām atkal neliels iebriediens upītē, tad atpakaļceļš.

Nesteidzīgajā braucienā varam vērot vietējo ikdienu: lieli un mazi ārda, grābj, krauj sienu, citviet divi puīši zirga pajūgā ved no meža malkas klučus, sievietes strādā dārzos (tie ir pie visām mājām, īpaši daudz sastādīts kāršu pupu), baļķvedējs traktors brauc pa upi, tad nolaidenā vietā dodas uz krastu. Ievērojām, ka vairākās vietās krastos iebrauktas sliedes – vietējie jau zina, kur upi šķērsot. Un to zina pat govīs.

TAUTAS VĒSTURES LĪKĻOČOS

Imants Ziedonis rakstījis, ka Kurzemes vēsture atgādina kamolu groziņu, kurā kaķi spēlējušies. Klausoties gida Kristiāna stāstījumu par vietām, kurām braucam cauri, ļaudīm, kuri tajās dzīvo, top skaidrs, ka te nu vēstures kaķi tos kamolus mudzinājuši ne pa jokam.

Pašreizējās robežas Rumānija ieguvusi tikai pēc Otrā pasaules kara, bet Transilvānija, kuru līdz šim braucienam uzskatīju par sensenu rumāņu zemi, patiesībā bijusi Ungārijas daļa. Oficiāli vēsture vēsta, ka 1918. gada 1. decembrī notikusi Rumānijas un Transilvānijas apvienošana. Kristiāns gan piebilst, ka daudziem, tostarp viņam, šī simtgade nebūs svētku reize.

19. gadsimtā liela poļu kopiena apmetusies Bukovinā, un nelielā pilsētiņā Pojana Miku-

No viena krasta uz otru leknāku ganību meklējumos dodas zemnieku govīs.

losā viņu pēcteči joprojām kopj savas tautas tradīcijas, prot un lieto poļu valodu. Arī mēs ciemojāmies pie šejienes poļiem, mūs sagaidīja kopienas vadītājs, pēc tam aizkustinoši bija satikties ar skolēnu folkloras kopu un viņu skolotāju pani Agņešku. Bet pusdienas poļu gaumē kārtējo reizi apliecināja šejieniēšu viesmīlību.

Transilvānijā braucām cauri seklēru jeb sēkleļu zemei. Ir hipotēze, ka seklēri varētu būt pirmie ungāri, kas apmetušies te uz dzīvi. Tā kā viņi bijuši itin kareivīgi, Ungārijas karaļi tiem devuši dažādas privilēģijas, lai tikai seklērus noturētu Transilvānijā kā tādu robežsardzi pret tatāru iebrukumiem. Šāds dzīvesveids seklērus izveidojis par lepniem, neatkarīgiem un izturīgiem ļaudīm, turklāt raksturu ietekmējusi arī skarbā daba: te esot pati aukstākā vieta reģionā. Īsts aukstums seklēram esot tad, kad ārā izlaists kaķis nevar apiet mājai nesalūzis – ja atgriežas vienā gabalā, tad nav vēl tik traki.

Šis esot arī lāču apgabals. Mēs gan nevienu nesastopām, toties govīs vienā mierā ganās pie paša ceļa (tā serpentīni liek parkrūtei iekņudēties). Uz mums ar pašcieņu, lielās ķepas sakrustojis, noskatās pamatīgs ganu suns, cits, pamanijis, ka govīs aizgājusi neceļos, metas ieviest kārtību. Suņi izsenis ganiem bijuši neaizvietojami palīgi, tāpēc turēti cieņā, bet spelgonī pat gulējuši saimniekam blakus un sildījuši.

NO ČAUMALAS – MĀKSLAS DARBS

Vēsture spēlējusies arī ar Bukovinu – reģionu, kas mūsdienās atrodas gan Rumānijas, gan Ukrainas teritorijā. Nosaukums

radies 18. gs., kad austrieši savu jauniegūto provinci nosauca par Dižskābaržu zemi (poļu un ukraiņu valodā dižskābardis – ‘buk’).

No šī novada mums atmiņā noteikti paliks krāšņās apgleznotās olas. Sākotnēji domājām, ka tās izvirpotas no koka, bet nekā – pavisam īstas vīstu un strausu (lielajiem izstrādājumiem). Kā top neparastie mākslas darbi, demonstrē Paula – viņa šo māku apguvusi daudzus gadus, tāpēc smalkais raksts veidojas it kā rotaļīgi un viegli. Paula saka: roka jau ievingrināta, raksturīgie zīmējumu motīvi zināmi, tad nu variācijas rodas darbā. Reizēm tas īsti nevedas, tad labāk likt olu nost. Bet, lai no strausu olu čaumalām taptu groziņi un citi smalkie izstrādājumi, talkā tiek ņemti pat zobārsta urbji. Kad esam aicināti paši pamēģināt ko uzkrāsot, grupas biedrenes izpildījumā top latviskais variants ar Kuldīgas narcisēm un sirsniņu – tā dāvāna Kristiānam.

KUR PAT VARDEI PAR AUKSTU

Pārbraucienā uz Transilvāniju priekšā Bikaza aiza un Bikaza kalnu ceļš, kas tiek minēts pie skaistākajiem Eiropā noteikti. Nu skaists jau ir, tikai man brīžiem gribas pievērt acis un vislabāk uz to skaistumu atskatīties jau no pakājes.

Bikaza aizu esot izgraudusi tāda paša nosaukuma upīte; braucot gar to, nešķiet, ka necilā tece ko tādu spēj. Upes nosaukums nozīmējot ‘varde’, bet neviena varde te neesot manīta, jo ūdens par aukstu. Senāk straujā Bikaza izmantota koku pludināšanai, taču, kad uz tās ierīkots dambis, vietējiem

Olu čaumalas pārtapušas krāšņos mākslas darbos.

vajadzējis meklēt citu darbu. Kādreizējo PSRS vadoņu iecere bijusi te radīt lielu HES, par darbaspēku izmantoti ieslodzītie, galvenokārt inteliģence, garīdznieki gan no PSRS, gan citām valstīm. Lielākoties rakts ar rokām, jo cilvēku jau dižajam kaimiņam nav trūcis.

Kad iebraucam Bikaza aizā, tikko nolijis, apkārt slejas milzīgās kaļķakmens klintis, un tikai kaut kur tālu augšā pavīd debess gaišums. Šo vietu, vārtus uz Transilvāniju, dēvē arī par Elles rīkli.

(Turpmāk vēl.)

Bikaza aizā klints augstums no ceļa, uz kura atrodami, – ap 200 m. Skaisti, bet nedaudz drebulīgi.

Ceļvedis profesijā

Kurzemnieks turpina rakstīt par Latvijā pieprasītām profesijām.

Ko darīt pēc skolas, kādu arodu izvēlēties? Sazinoties ar uzņēmējiem, nodarbinātības valsts aģentūru, Ekonomikas ministriju, kā arī sarunās ar speciālistiem noskaidrojām, kuras Latvijā ir pieprasītas profesijas. Nereti jaunieši izvēlas kādu apgūt, bet nav apjautuši, kāda būs īstā darba dzīve. Kurzemnieks centīsies palīdzēt ielūkoties vismaz dažās profesijās.

CETURTAIS STĀSTS. SKURSTENSLAUCĪTĀJS

Laiques pogu īpašnieks

„Mūsu profesija tiešām ir pieprasīta. Nopelnīt var labi, taču tiem, kuri šo darbu izvēlas, lielākoties šis ir aicinājums,” saka Latvijas Skurstenšlaukītāju amata brālības valdes loceklis Guntis Brakmanis.

„Latvijā viss nenotiek tā, kā tam vajadzētu būt, – mūsu palīdzību visvairāk meklē rudenos, un darbam ir sezonāls raksturs. Ministru kabineta noteikumos Nr. 238 teikts, cik bieži kas jātira, bet mūsu cilvēkiem vienlaigā tas notiek stihiski. Šobrīd ir pa 20–30 zvaniem dienā – milzīga rinda! Vislabāk, ja cilvēki meklētu skurstenšlauki tūlīt pēc apkures sezonas. Tad nebūs rindu, meistari būs laipnāki un smaidīgāki.

Nav tā, ka pārējā laikā nedarām neko. Tad tīrām ventilāciju un darām citus darbus. Arī ziemā cilvēkiem mūsu pakalpojumi vajadzīgi, jo reizēm ilgi netīrīts skurstenis aizsērē, māja pilna ar dūmiem, un mums jāskrien glābt. Meistariem,

kuri sevi pierādījuši, noslēgts pastāvīgs līgums ar pašvaldībām vai uzņēmumiem, un tas ļauj darbu plānot visā sezonā.”

AP 70 SPECIĀLISTU

Aizvien vairāk tiek izmantota centralizēta apkure, zemes siltums un tamlīdzīgas apkures sistēmas. Vai skursteņu tīrītājs nav izmirstošā profesija? G.Brakmanis atbild ar noteiktu nē: „Nedzīvojam jau tikai savā Sūnu ciemā – braucam piederzē apmaiņā uz daudzām Eiropas valstīm, kur vērojama atgriešanās pie atjaunojamajiem resursiem. Mūsu profesija kļūst arvien pieprasītāka, un amata brālība pēdējo četru piecu gadu laikā no 20 biedriem izaugusi līdz 70. Visi sertificētie skursteņu slaucītāji, kuri drīkst strādāt, ierakstīti Latvijas Amatniecības kameras reģistrā. Tā arī izdod diplomus un sertifikātus, apstiprinot speciālista profesionālo līmeni. Kameras sarakstā ir 35 meistari un apmēram tikpat zeļļi, kuri drīkst

strādāt. Meistars no zeļļa atšķiras ar to, ka drīkst pieņemt mācekli.”

MĀCEKLIS, ZELLIS, MEISTARS

„Mums piepulcējas gan jauni cilvēki, gan vīri, kuri šo darbu dara jau sen, bet grib iegūt attiecīgu kvalifikāciju un sertifikātu. Jaunieši ir vienmēr laipni gaidīti, jo svarīgi profesiju nodot tālāk. Jauniešiem jāatrod meistars, kurš būs ar mieru nodot savas zināšanas. Pirmais ir mācekļa statuss. Apmēram pēc trim gadiem kamerā var saņemt zeļļa diplomu, kas jau ļauj strādāt patstāvīgi. Ir arī zinoši krāšņu mūrnieki, kuriem zināšanas tikai nedaudz jāpapildina.

Mūsu darbs nenozīmē tikai to, ka kāpjām uz jumta un tīrām skursteni. Jāsaprot apkures ierīču uzbūve un šķērsgriezums, jāprot lasīt rasējumus un izmantot instrumentus. Mācībās tiek apgūts darbs ar dokumentiem un arī saskarsme ar klientiem, kas ir ļoti svarīga darba daļa. Tiek organizēti papildu kursi, tāds

rīko arī Amatniecības kamera.

Pirms izvēlēties šo profesiju, jābūt pārliecinātam par spēju strādāt lielā augstumā. Lai meistars pieņemtu mācekli, viņam obligāta ir veselības pārbaude. Visi meistari reizi divos gados sertifikātu pagarina, arī tad veselība jāpārbauda.”

SVĒTS PIENĀKUMS – UZSMAIDĪT

„Darbs, protams, ir netīrs, bet reizē tajā ir daudz skaista un romantiska. Ne vienmēr staigājam melnu muti. Bet arī tad, kad esam melni no sodrējiem, cilvēki nāk klāt un ķeras pie pogas. Tas arī ir viens no profesijas svētajiem pienākumiem – tajā brīdī uzsmaidīt, novēlēt laimi un to, lai vēlēšanās piepildās. Šis ticējums ir spēkā, un tā dara ļoti daudz.

Sevi cenošs zellis un meistars vienmēr būs formas uzsvārcī ar pogām un siksnu. Arī tas ir viens no mūsu profesijas nerakstītajiem likumiem.”

Informāciju par profesiju un meistaru kontaktus var atrast mājaslapās: www.skurstenšlaukiem.lv (skurstenšlaukītāju amata brālība); www.lak.lv (Latvijas Amatniecības kamera).

PROFESIJAS PLUSI UN MĪNUSI /No Elija pieredzes/

■ Vakaros, aizbraucot mājās, skurstenšlauki vienmēr ir melns no galvas līdz kājām.
■ Iedzīvotāji ir dažādi, tāpat viņu mājvietas, tāpēc gadās, ka uz savām mājām var atnest kādu blusu.

■ Brīdī, kad ir nogurums un šķiet, ka dzīvē neiet, uzkāpjot uz jumta, viss paliek lejā. Dzīve atkal šķiet skaista.
■ Nav garlaicīgi – katru dienu citi cilvēki.

ĪPAŠI FAKTORI, KAS RAKSTURO DARBA VIDĪ

■ Psiholoģiskie un emocionālie – saskarsme ar klientiem.
■ Organizatoriskie – darbs ir gan patstāvīgs, gan kopā ar citiem speciālistiem objektā.
■ Fiziskie – darbs augstumā.
■ Ķīmiskie – paaugstināta putekļu (sodrēju) koncentrācija gaisā.
■ Bioloģiskie – paaugstināta putekļu un mikroorganismu koncentrācija.

Talsinieks Elijs Bite jau vairākus gadus staigā pa Kuldīgas dakstiņu jumtiem un rūpējas par dūmvadu tīrību.

NO AMATA APRAKSTA

■ Skurstenšlauki ir amatnieks – vai nu individuālā darba veicējs, vai strādā uzņēmumos, kas nodarbojas ar ugunsdrošības profilaksi, kā arī brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībās.
■ Skurstenšlauki ir amatnieks, kurš Latvijas Amatniecības kameras diplomēta meistara vadībā ieguvis profesionālu apmācību un ieguvis praktisku aroda pieredzi.
■ Skurstenšlauki pārzina visu veidu apkures iekārtu uzbūvi un darbību,

spēj lasīt rasējumus, projektus, pieņemot ekspluatācijā ēkās ierīkotās apkures iekārtas, dūmvadus un ventilācijas kanālus.

■ Skurstenšlauki pārbauda ugunsdrošību valsts, pašvaldību un privātos īpašumos, raksta apsekošanas aktu par dūmvadu un ventilācijas kanālu tehnisko stāvokli un to ieraksta apkures un ventilācijas ierīču tīrīšanas žurnālā.
■ Skurstenšlauki ir atbildīgi par sava darba rezultātu, kvalitāti, izsniegto aktu atbilstību objektam un ugunsdrošības noteikumiem.

„Raizes un rūpes paliek lejā”

„Man skursteņu tīrītāja darbs patīk, jo satieku dažādus cilvēkus, esmu atšķirīgos dzīvokļos,” saka talsinieks Elijs Bite, kurš jau piecus gadus skurstenus un krāsnis tīra arī Kuldīgas iedzīvotājiem.

„Cilvēkiem vienmēr gribas ar meistaru aprunāties, visu ko stāstīt. Man tas šķiet interesanti. Kad esmu noguris vai šķiet, ka dzīvē neiet, uzkāpju uz jumta, un visas raizes un rūpes paliek lejā. Tad redzu brīnišķīgus skatus, sevišķi te, Kuldīgā, – skaistos dakstiņu jumtus.”

Piecos gadus pa vienam vien viņa klientu skaits audzis, un nu viņš šurp brauc pastāvīgi. Jau divus gadus Elijs ir amata meistars. Tagad ir karstākais darba laiks.

KRĪZE PIESPIEDA

„Godīgi sakot, krīze piespieda meklēt iztikas avotu. Iepriekš darbs bija saistīts ar celtniecību. Tēvs bija skurstenšlauki, bet veselības dēļ vairs nestrādāja. Viņš teica: „Es tev iemācīšu – varēsi nopelnīt ģimenei iztiku.” Tā iesāku, radās pirmie klienti, un man iepatīkās. Pirms tam man ar staigāšanu pa

jumtiem nebija saistības. Ar bailēm no augstuma visi netiek galā. Man sākumā bija ļoti bail, tomēr ar laiku pieradu. Nu jau pašam sev jāskaidro – ja kritīšu, tad uzkritīšu tam un tam. Tad vismaz rodas piesardzība. Situācija vienmēr jānovērtē. Tas, ka cilvēkam uz jumta ir bail, ir ļoti labi.”

VAI AMATU APGŪT VIEGLI?

„Tas atkarīgs no meistara. Es mācekļiem cenšos iemācīt visu, pēc tam viņi paši lems, kā strādāt. Kā jāuzvedas pie klienta, kādā kārtībā jābūt darba vietai – tas ir pamats, jo klients redz tieši šo darba pusī. To, kā esmu iztīrījis skursteni, neviens jau neredz. Man pašam tas svarīgi, lai naktī varu gulēt un klients ir drošībā.

Fiziski grūtākā ir kāpšana uz jumta. Ārzemēs, būvējot māju vai labojot jumtu, tiek domāts, lai var piekļūt pie skursteņa. Pie mums ne vienmēr. Varu uz jumta tikt arī bez trepēm, tomēr klientam jāzina, ka tas attiecīgi maksā.

Zeļļa un meistara eksāmenos tiek pārbaudītas teorētiskās zināšanas: likumi, apkures ierīču veidi, kārtība, kā

strādāt. Par zeļļa praktisko varēšanu atbild meistars, kurš jauno apmācījis. Atsauksmes par sliktu darbu vienmēr nonāk Amatniecības kamerā – visi uzina, ja kāds slikti strādā.”

PA KULDĪGAS JUMTIEM

Augstākā vieta, kurā Elijs uzkāpis, ir apmēram 40 m augsti centrālapkures metāla skursteņi, kas ik pa laikam jāpārbauda. Par Kuldīgas jumtiem viņš saka: „Te tie ir interesanti. Dakstiņi kāpšanai izturīgāki, šiferis daudz trauslāks. Uz jumta jāzina, kur kāju likt.”

Viens no svarīgākajiem darbarīkiem – lēne – ir drašu birste ar svaru bumbu atsvaram. Sodrēju grābšanai allaž izmantota speciāla karote ar salokāmu kātu, bet Elijs tādu neizmanto – viņš strādā ar putekļusūcēju. Vēl aizvien tiek lietota trose, kurai galā gara birste, ar ko tīra vertikālos dūmvadu kanālus.

Vai nopelnīt var? Elijs atbild: „Ģimenei pietiek, uz ārzemēm jābrauc nav. Izdevumi, protams, arī ir – maksāju nodokļus, jāpērk instrumenti.”

Iveta Grīniņa
Lāsmas Reimanes foto

SARUNA AR JUBILĀRI

Dārza darbi blakus maizes darbam

„Var dzīvot tālāk – esmu tikai vienu gadu vecāka,” smeļ kuldīdzniece Zigrīda Kūlaine, kurai šonedēļ dzimšanas diena.

„Ja neesmu pastrādājusi dārzā, liekas, ka tajā dienā neko neesmu darījusi,” saka kuldīdzniece Zigrīda Kūlaine.

„Kad bijām jaunāki, jubilejas svinējām plaši – sanāca radi un draugi, bet tagad tādā kā mājas kārtībā. Ar tuvākajiem apēdam kūku, iedzeram šampanieti, un skaitās nosvinēts.” Gavīlniece nedomā, ka dzimšanas dienā kaut kas mainās emocionāli, bet fiziski gan: „Jo vairāk to gadiņu, jo labāk var just, ka ūdens spainītis kļūst smagāks un solis – stīvāks. Ar prātu vēl gribētos skriet, tomēr jāpiebremzē, sevi jāpasaudzē.”

SUITU SPARS

Zigrīdas dzimtā puse ir Basi,

tādēļ viņai vienmēr esot piemēris suites enerģiskums. Arī tagad, kad septītais gadu desmits ar astīti jau aiz muguras, tas neļaujot sēdēt mierā. Kuldīgas puķu tirgū viņa nereti pārdod pašaudzētos ziedus. „Kad atnāku no tirdziņa, pastrādāju dārzā. Droši vien būtu bijis labi izvēlēties dārznieces profesiju, jo dārza darbi man ļoti patīk. Tie vienmēr darīti blakus maizes darbam,” stāsta Z. Kūlaine, kura strādājusi trikotāžas rūpnīcā *Māra, Padures keramikā* par šķīvju rotātāju, Kuldīgas sadzīves pakalpojumu

kombinātā izšuvusi apģērbus un 20 gadus skolā bijusi apkopēja.

NO REVOLŪCIJAS UZ MIERA

Ar vīru Dzintri, kurš strādājis Kuldīgas 3. (tagad Centra) vidusskolā, nākamgad tiks svinēta 50. kāzu jubileja. Abi satikušies Liepājas lietišķās mākslas vidusskolā, kur viņš mācījies par koktēlnieku, bet Zigrīda – par šuvēju. 1968. gadā atnākuši uz Kuldīgu.

„Sākumā dzīvojām Revolūcijas ielā. Tad, kā paši smejamies, mums iestājās miers, jo dzīvokli iedeva Miera ielā. Pēc tam to iemainījām pret māju Ķeļu ielā, kur dzīvojam joprojām. Šeit ir augsts gruntsūdens, tādēļ sākumā tāpat kā citi, kam apkaimē ir mājas, audzēju tulpu sīpolus. Tas bija vienkārši, jo tos varēja nodot. Uzņāca juku laiki, sīpolus nebija, kur likt, tādēļ sāku audzēt un tirgot tulpes, hiacintes, narcises,” stāsta Zigrīda.

PRIEKŠ PAR BĒRNIEM UN MAZBĒRNIEM

Zigrīdai ir divi dēli: „Prieks, ka abi ir ļoti labi. Sandijs dzīvo Liepājā, izmācījās par skolotāju, bet strādā ostā. Igo ir skolotājs Kuldīgā. Esmu bagāta, jo man ir pieci mazbērni.”

Par viņu viesošanās liecina basketbola groziņš istabā pie durvīm un klavieres, ko spēlējot mazmeita. Pie sienām Zigrīdas darināta keramika un koka izstrādājumi, kas tāpat kā mēbeles pārsvarā esot vīra taisītas. „Viņš man ir ar zelta rokām,” smaida jubilāre.

Jolanta Hercenberga
Lāsma Reimanes foto

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE

Nozīmīgākie notikumi no 15. līdz 21. septembrim

Jolanta Hercenberga,
astroloģe

Rūpīgi un pacietīgi

Šonedēļ pieci no desmit debess ķermeņiem enerģiju dāsni velta Jaunavai, pastiprinot cilvēkos šai zīmei raksturīgo mīlestību uz kārtību. Būs svarīga precizitāte. Arī jaunais mēness cikls sola izdošanos visā, kam svarīga pacietība, rūpība un taisnīgums. Cilvēki būs līdzjutīgi, viņiem patīks visā iedziļināties un pievērst uzmanību sīkumiem.

Auniem, kuri ilgojas pēc mājdzīvnieka, nu var rasties izdevība tikt pie ģimenes mīluļa. Darbā iespējama kolēģu maiņa.

Vērši vairāk uzmanības veltīs savām atvasēm, lai arī kādā vecumā tie būtu. Radošo profesiju pārstāvjiem šis ir ražas laiks.

Dvīņi ieguldīs spēku īpašumu

sakārtošanā. Mainīs dzīvesvietu, slēgs līgumus un remontēs vai pārkārtos mājokli.

Vēžos konkurence modinās azartu, urdīs sacensties ar ģimenes locekļiem, draugiem un radiem, uzvarēt vārdu kaujās un savu pozīciju stiprināšanā.

Lauvām prāts turēties pie materiālām vērtībām. Tiks meklēta iespēja ieguldīt tālejošos projektos un mainīt saistību nosacījumus.

Jaunavas par enerģijas trūkumu nesūkstīsies un ķersies klāt darbiem, kuriem vajadzīga spēja argumentēt uzskatus, uzņemties iniciatīvu.

Svariem jāreķinās, ka aizdodot tas var netikt atdots tik ātri, cik solīts. Veselība un labsajūta būs prioritāte.

Skorpioniem labas izredzes saņemt atzinību par sabiedrisko darbību un novērtēt draudzības lomu ceļā uz panākumiem.

Strēlniekiem iespējami lielāki pirkumi. Var rasties izdevība doties garākā ceļā. Saziņa ar tūlumā dzīvojošajiem mainīs pasaules uzskatu.

Mežāžiem ticība intuīcijai un turēšanās pie mērķiem palīdzēs izdarīt šķietami nepaveicamo. Iedziļināšanās garīgās tēmās ļaus justies laimīgākiem.

Ūdensvīriem radīsies iespēja iepazīt citādo, mācīties svešvalodas vai citādi papildināt zināšanas, veidot starptautisku sadarbību.

Zivis tiks mudinātas vairāk domāt par sirdslīdētām. Var tikt pieņemti lēmumi saderināties, precēties vai arī katram doties uz savu pusi. Būs arī jaunas tikšanās.

Čika laiks:

16.IX 0.23 – 4.09,
18.IX 3.55 – 7.52,
20.IX 8.30 – 13.06.

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 6. līdz 13. septembrim piedzimušas sešas meitenes un desmit puikas.

Vienai meitenītei vecāki vārdu vēl domā, pārējie bērni nosaukti tā: Selīna, Anita Ilga, Veronika, Šarlote, Marta, Tomass, Kristaps, Ādams, Martins, Edvards, Markuss, Bruno, Ralfs, Adrians, Emīls.

Pirmais bērns un mazbērns

9. septembrī pirmo bērniņu sagaidīja Evija Akšele un Aigars Šimetavs no Nigrandes. Puisītis nosaukts par Martinu. Vecāki ļoti gaidījuši un jau zinājuši, ka būs dēls. Evija smejas, ka Martins noteikti būs tēva dēls, jo viņa jau pamanījusi pirmās rakstura iezīmes: „Tētis dažreiz ir izvēlīgs un kašķīgs, un mazais ir tāds pats.” Mājas mazo gaida gan vecmāmiņas, gan vectētiņi, jo šis ir arī pirmais mazbērns. Pasaulē viņš nāca 57 cm garš un 3600 g smags.

DĀRZA DARBI

No 15. līdz 22. septembrim

Ārija Rudlapa,
agronome

15. septembris. Ziedu diena. Ievāc apiņu rogas un citus ārstniecības augus. Lasa ogas un novāc augļus, ķirbjus ieskaitot. Pļauj atālu ziemas lopbarībai. Vāra ievārījumu, konservē. Dala un pārstāda peonijas, stāda narcises, krokusus, sniegpulksteņus. Apgriež noziedējušās ziemcietes. Vāc puķu sēklas un materiālus floristikai. Nes telpās istabas augus, pārstāda, ja vajag.

16. septembris. Lapu dienas. Dala un pārstāda maurlokus un citus daudzgadīgos sīpolus lokiem, kā arī rabarberus. Sēj rudzus zaļmēslojumam. Laista augus, kur nepieciešams. Pļauj zālienu, apgriež dzīvžogus.

17., 18. septembris. Augļu dienas. Novāc augļus, ogas, labību, pākšaugus. Stāda augļu kokus un ogulājus. Sēj ziemājus. Veido vainagu plūmēm. Vāc sēklas.

19., 20. septembris. Sēšanai un stādīšanai ne pārāk labvēlīgas dienas. Apstrādā zemi. Cērt krūmus. Izvāc no dārza bojātos augļus. Savāc kartupeļu lakstus, kā arī citu augu slimību un kaitēkļu bojātās daļas, lapas, zarus, augļus. Ja laika apstākļi piemēroti, sadedzina.

21., 22. septembris. Sakņu dienas. Novāc kartupeļus un sakņaugus: bietes, burkānus, kāļus, pastinakus. Stāda kokus un krūmus, narcises un citas pavasara sīpolpuķes. Pārstāda ziemcietes un lilijas. Sēj ziemājus. Veido jaunas komposta kaudzes, jo šajā laikā materiāla ir daudz.

KONKURSS

Kas tā par vietu pasaulē?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

45. kārtā

Katedrāle sāka celt 1296. gadā kā gotiska celtnie. Pilsētu sāncensības gars radīja ideju par visaugstākā kupola celtniecību visā apkaimē. Katedrāle iezīmēja pāreju no gotikas uz tādu laikmetu, kas balstījās novatoriskos zinātnes un estētikas meklējumos. Šī ir viena no lielākajām baznīcām valstī. Ilgu laiku tās kupols bija pasaulē vislielākais, pašlaik tas ir vislielākais ķieģeļu kupols. Katedrāle atrodas vecpilsētā, kas iekļauta UNESCO.

Atbildes gaidām līdz 19. septembra 11.00; tās sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

44. kārtas atbilde: Brunate, Itālija.

Pareizi atbildējuši: Anita Rudzīte, Velta Višņevska, Indra Ābelīte, Ingars Neimanis, Mārcis Arājs, Ausma Kreidere.

„Mazliet sirreāla izjūta”

„Pirmais vārds, kas nāk prātā, domājot par jauno darbavietu, – miers. Te ir tik mierīgi ar visu to, ka te taču ir bērni, kuri tāpat starpbrīžos skraida,” saka kuldīdzniece Agita Grāvere-Prenclava, kura kopš 1. septembra ir Vārmes pamatskolas direktore.

Pirmo reizi šīs skolas sliedīsi pārkāpusi 31. augustā pēc Kuldīgas novada domes sēdes, kurā viņa apstiprināta par vadītāju, tāpēc vēl aizvien esot mazliet sirreāla izjūta.

Pamazām jāapgūst viss, kas te sasniegts un paveikts pirms viņas. Kabinetā ir lielas mapes ar uzrakstiem: *Olimpiāžu rezultāti, Mācību sasniegumi, Pedagogu tālākizglītība, Sadarbība ar vecākiem, Projektu nedēļa* u.c. „Katru dienu jāizskata vairākas mapes. Piedevām priekšā kārtējā tarifkācija, kas atkarīga no ministrijas piešķirtās naudas. Vēl arī grāmatvedības reorganizācija visās Kuldīgas novada skolās. Tas manam mieram piešķir asumiņu.”

PĀRMAIŅAS PĒC 20 GADIEM

Konkursā uz šo amatu Agita pieteikusies, jo vēlējusies dzīvēt kaut ko mainīt. 31. augustā apritēja 20 gadi, kopš viņa ir pedagoģijā, un visu laiku nostrādājusi Kuldīgas 2. vidusskolā: „Sāku kā informātikas skolotāja un uzreiz arī kļuva par direktoras vietnieci informācijas tehnoloģiju jomā. Manā ziņā bija mājaslapa, skolas popularizēšana sociālajos tīklos. Visus gadus biju skolotāja, arī Vārmē man ir trīs

informātikas stundas – 5., 6. un 7. klasei.”

KĀ LIELA ĢIMENE

„Te ir 107 skolēni un vēl 38 pirmsskolas grupiņās. Bērnu skaits katru gadu esot ap 140. Šeit, starp citu, ir dvīņiem labvēlīga vieta, jo dvīņi ir 1., 3., 4. un vēl arī kādā vecākajā klasē,” stāsta direktore.

„Pedagogu mums pietiek. Daži brauc no Kuldīgas un no Lutriņiem. Piemēram, ilgu gadu mācīt fiziku brauc kuldīdzniece Valdis Augsne, no sporta skolas – trenere Agnese Megne un citi. Man ir ļoti laba vietniece Aiva Zandere, kura šajā amatā ir ilgus gadus un pārzina visas skolas lietas.

1. septembrī ar kolēģiem bija pasēdēšana. Klausoties viņu runās, likās, ka esmu dzimšanas dienā – viņi ir kā liela ģimene. Ceru, ka arī man tajā vieta atradīsies. Vismaz pagaidām šķiet, ka kolēģi mani pieņēmuši.”

Kolektīvs saliedēts ar labām tradīcijām. No nostāstiem jaunā direktore dzirdējusi par vienu no jaukākajām Ziemassvētkos: „Skolas zāli mēģinājumiem izmanto arī pagasta pašdarbnieki. Tad nu Ziemassvētkos visi kopā rīko koncertu, pēc tam pa klasēm ir svinības ar vecākiem, kurām

Jaunā Vārmes pamatskolas direktore Agita Grāvere-Prenclava gandarīta, ka darbs ir dinamisks – ne tikai ar skolēniem, bet arī saimnieciskām lietām: „Priecājos, ka man ir arī trīs informātikas stundas un neesmu no bērniem pilnīgi nost.”

skolas saimnieces klāj galdu, zālē skandzīvā mūzika. Tas noteikti ir jauks pasākums bērniem, vecākiem un skolotājiem. Piektdien bija Tēva diena, un šķiet, ka lauku skolā ieradās daudz tētu – gandrīz 20. Viņi sportoja kopā ar bērniem.”

LABO NEVAJAG IZJAUKT

Vaicāta, ko vēlētos skolas ikdienā mainīt, jaunā direktore vispirms min labo, ko iedibinājuši priekšgājēji un kolektīvs: „Ar saimnieka palīdzību īstenoti vairāki projekti ēkas sakārtošanai. Tagad procesā ir projekts, kurā tiks labiekārtota skolas priekšpuse. Šovasar pārveidota katlumāja, lai to var kurināt ar granulām. Katru gadu kaut kas tiek atjaunots. Telpas patīkamas un gaišas.

Man patīk, ka te ir labas tradīcijas. Tad kolēģi saka: „Mums līdz šim bija tā.” Ar domu, ka varbūt kaut kas paliks, bet kaut

kas arī mainīsies. Man šķiet: nav, ko izjaukt to, kas labi sākts.

Jauka tradīcija ir arī pirmdienu rīta līnija. Skolēni paši dežurē, mainās ik pēc nedēļas. Šajā līnijā dežūra tiek nodota citiem, skolotāji un direktors var izstāstīt aktuālo. Te līnijā bija liels klusums – lielā skolā tāda parasti nav.”

Ja nu būtu, ko uzlabot, tas skartu Agitas specialitāti: „Skolas mājaslapu gribas padarīt kustīgāku un aktuālāku.”

CEĻĀ VAR PAMOSTIES

Agita atzīst, ka daudzi jautā, vai viņa neprasās Vārmē pirt īpašumu un vai tiešām katru dienu mēros ceļu uz darbu no Kuldīgas. „20 kilometru pa asfaltu tiešām nav attālums. Citi brauc vēl tālāk. Esmu no tiem, kuriem no rīta grūti iešūpoties. Mašīnā jākoncentrējas – var pamosties un vēl izdomāt dienas darbus. Man tas patīk.”

Visi uz gadatirgu!

23. septembrī Liepu birzī notiks tradicionālais pagasta gadatirgus.

Tirgotāji vēl var pieteikties, bet pārvaldes vadītāja Lelde Ose aicina zemniekus un amatniekus savus ražojumus atvēlēt arī lielajai loterijai.

7. oktobrī pagasta mājražotāji dosies uz Hercoga Jēkaba gadatirgu Kuldīgā. „Parasti ņemam līdzī *Gariņu* kāpostus, koka karotes, kaut ko no rokdarbiem un dziju. Skolas saimnieces tirgum atkal vārīs mūsu īpašo sautējumu,” saka L.Ose.

Pašdarbnieki jau sākuši

Jaunā pašdarbības sezona iezīmīga ar svarīgu mērķi – Latvijas simtgades Dziesmu svētkiem. Savukārt Vārmes amatierteātris oktobrī svinēs 10. gadskārtu.

Pagasta kultūras nama vadītāja Kristīne Medne informē, ka mēģinājumus jau sācis Ineses Krūmiņas vadītais ansamblis, Initas Ezermāles vadītais līnijdeju kolektīvs un vidējās paaudzes deju grupa *Dimdari*. Oktobrī satiksies vietējais teātris. 28. oktobrī iecerēta pašdarbnieku balle. 11. novembrī būs tradicionālā sadziedāšanās, lāpu gājiens un Gaismas ceļš. „Jau plānojam pasākumus gada nogalei. Būs Ziemassvētku sarīkojums senioriem, mazo bērnu eglīte un Jaungada balle hallē.”

Sportiskas nodarbes

Sākot ar oktobri, apmeklētājiem būs vaļā sporta halle. Tad tiks organizētas vairākas grupu nodarbes.

Kopš gada sākuma par sportu pagastā atbild Ilze Druvaskalna, kura informē: „Nodarbību laiks vēl tiek precizēts, bet tāpat kā iepriekš būs nodarbes sievietēm un vīriešiem – katrai grupai divreiz nedēļā. Reizi nedēļā bērniem skolā būs sporta pulciņš. Ir iecere uz īpašām nodarbībām aicināt cilvēkus, kuri nav aktīvi sportotāji, lai viņi pamazām var sākt kustēties.”

Dejotāji vasaru noķer Melnkalnē

Vārmes vidējās paaudzes deju kolektīvs *Dimdari* kopā ar Kuldīgas kultūras centra Tautas deju ansambli *Venta* un vadītāju Zītu Serdanti nesēn atgriezies no festivāla Melnkalnē.

Par redzēto stāsta *Dimdaru* dalībniece, kultūras organizatore Kristīne Medne. Festivālā piedalījās ne tikai tautas, bet arī modernāku stilu deju kolektīvi apmēram no desmit valstīm: lielākā daļa no Balkānu valstīm, bet arī lietuvieši un poļi, kuru straujās dejas mūsējiem patikušas. Dalībnieku mājvieta bijusi Hercegnovas pilsētā, bet koncerts noticis netālaļā Budvā. No desmit dienām sešas pavadītas ceļā, bet pabaudīt Balkānu šarmu izdevies četras.

BRĪVĀ STILĀ

Pēc ilgā ceļa ļoti noderējusi diena kalnos, kad mūsējie apmetušies kempingā, nobraukuši ar laivām pa kalnu upi un devušies pārgājienā pa takām.

Festivāls organizēts visai brīvā stilā. „Vadītāja jau teica, lai nebrīnāmies, ka nekas nesāksies laikā un ka neviens ne par ko neuztrauksies,” stāsta K.Medne. „Tā kā pasākums nebija īpaši reklamēts, lai piesaistītu skatītājus, dalībnieki devās svētku gājienā pa tirgu un pludmales ieliņām. Visi brīnījās, ka pilsētā kas tāds notiek.

Kempingā Grab pie Melnkalnes un Bosnijas robežas dzīji kalnos dejotāji tūlīt ar laivām brauks pa upi.

Koncerts notika lielā laukumā aiz viesnīcas, un varēja redzēt, ka cilvēki to skatās arī pa viesnīcas logiem.

Kārtīgi atpūtāmie un iepazīnām Hercegnovu, kas ir tipiska tūrisma pilsēta. Sezona tur ir 30 000 iedzīvotāju, ziemā paliek tikai 9000. Laiks bija silts, ļoti gribējām saulīti. Bet kalnos gan bija šoks, jo vakaros tur ir auksti.”

SEZONA PIRMS DEJU SVĒTKIEM

„*Dimdaru* ir tieši astoņi pāri, tāpēc mums kādus dejotājus vajadzētu vēl. Sezona noslēgumā gaidāmi Latvijas simtgades Dziesmu svētki, bet līdz tam ir skate un vairāki koncerti,” skaidro Kristīne. 25. novembrī vārmenieki ielūgti pie Carnikavas dejotā-

jiem.

Tā kā iepriekšējā skatē kolektīvs startējis ļoti labi, tiek apgūts papildu repertuārs valsts simtgades koncertam arēnā Rīga. Meitenēm tiek šūtas jakas un jaunas galvassegas. „Kad kolektīvu nodibinājām, uzšuvām Vidzemes tērpu, bet tas jau diezgan novalkāts. Programmā *LEADER* uzrakstījām projektu, jo uz svētkiem gribam braukt Kurzemes tautas tērpā. Gaidām izvērtējumu.”

Pērn kolektīvs iedibinājis jaunu tradīciju – koncertu kopā ar draugiem no visas Latvijas. Arī šogad iecerēts tādu rīkot. *Dimdari* piedalās visos pagasta pasākumos.

Iveta Grīniņa
Kristīnes Mednes arhīva
un Lāsma Reimanes foto

PĀRDOD

ZEMI ar mežu 9,98 ha, Pampāļu pagasts pie Skrundas robežas, 9000 EUR. Tālr. 29682802.

NISSAN ALMERA, automāts, 2000, benzīns, 550 eiro. Tālr. 28387844.

CITROEN XSARA (2000), benzīns, TA 09.2018. Tālr. 29356019.

AUDI A4 AVANT (1998). Tālr. 29193814.

KULTIVATORUS, sējmašīnas, arklus, graudu kombainus. Tālr. 29752090.

Jaunas, atjaunotas, lietotas **RIEPAS**: vasaras, vissezonas, ziemas, arī piekabēm un traktortehnikai. Uz vietas montējam, kā arī automašīnu remonts, virsbūves remonts. Tālr. 24933391, 26202676.

SADZĪVES TEHNIKA jāpērk Kr.Valdemāra ielā 128, Talsos, vai www.aivi.lv. Piegāde. Garantija. Līzings. Tālr. 29222466.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, visu veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

PVC LOGUS, durvis, palodzes. Mērīšana, montāža, piegāde. E-pasts: imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

SEKCIJU Agnese. Tālr. 28285442.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Lietotus **ĶIEĢEĻUS**. Tālr. 25259930.

SMILTI, GRANTI, grants-šķembu maisījumu. Piegāde. Tālr. 28748746.

Pasaules tautu **PASAKAS Brīnumzeme** (43 sējumi), **ANEKDOŠU** antoloģiju (8 sējumi, krievu val.). Tālr. 29462395.

Pārtikas un lopbarības **KARTUPEĻUS**. Tālr. 26262343.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**: 8 berkubi – 180 EUR, 11 berkubi – 200 EUR. Tālr. 29562735.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27169013.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 29974786.

KŪTSMĒSLUS, trūdzemi, kūdru, mulču maisos un kravās. Tālr. 28323920.

ZIRGA MĒSLUS ar piegādi. Tālr. 29974786.

Veikalā *Dagus* (Liepājas ielā 51) **DARBA APĢĒRBI**, apavi, apjomīgi vīru krekli, bikses, virsjakas. Sieviešu virsjakas, kleitas, apavi, veļa. Vīlnas dzija, segas.

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas. Piemaksa par nodoto lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tālr. 29353243, e-pasts: lasas@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, ZIRGUS**. Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 26142514, 20238990.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TELUS**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Transports bez maksas. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

SIA *Cēsu gaļas kombināts* par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 28770777, 26185703.

Zis *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS**, traktoru **PIEKABES, INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28394754.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

VAJADŽĪGI

Kokapstrādes uzņēmums *Latigma* (40003622132), palielinot ražošanas jaudu, **AICINA DARBĀ**: iekārtu operatorus, auto *karistus*, maiņas meistaros, mehāniķus, kurinātājus. Konkurētspējīgs atalgojums. Nodrošinām ar transportu. Tālr. 26368239.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA **VERTEX** (41203040825) aicina kolektīvam pievienoties **GRĀMATVEDI**. No kandidātiem sagaidām: augstāko izglītību finansēs vai grāmatvedībā, mūsdienīgu pieeju darbam, precizitāti un atbildību, darba pieredzi grāmatvedības un lietvedības uzskaitē ne mazāk kā 3 gadus, nodokļu un grāmatvedības likumu pārzināšanu. Mēs piedāvājam: mūsdienīgu darba vietu, darba apstākļus Talsos, labu atalgojumu un sociālās garantijas. CV un motivācijas vēstuli sūtīt e-pastā: info@lmu.lv. Garantējam informācijas konfidencialitāti.

LPKS SAIMNIECĪBAS PARTNERIS

Par augstām cenām

iepērkam liellopus

+371 286 85792

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums par ļoti labu samaksu nopirks meža īpašumu vai arī augošu kokus jūsu īpašumā. Sertificēts taksators izgatavos meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices, robežstīgu un kupicu atjaunošanu. Uzņēmuma mežzinis sniegs jums profesionālas konsultācijas par nepieciešamajām mežsaimnieciskajām darbībām jūsu īpašumā **BEZ MAKSAS**. Garantējam gan profesionālu un godīgu attieksmi, gan ļoti labu samaksu. Tālr. 26129919, 28368838, info@lmu.lv.

CRAFT WOOD pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

RAGUS. Tālr. 22048516.

RAGUS. Tālr. 25551787.

Briežu un aļņu **RAGUS**. Tālr. 25256092.

Kuldīgā, Mederu ielā 8, **ĀBOLUS**. Tālr. 22481824.

Par labu cenu iepērk **ĀBOLUS** sulai, ir iespējams transports. Tālr. 27331679.

ĀBOLUS sulai, transports pa novadu. Sīkāk pa tālr. 26284210.

Pārventā, Stendes ielā 15, iepērk **ĀBOLUS** sulai. Tālr. 20044321.

Iepērkam **ĀBOLUS**. Atbrauksim pakal. Tālr. 28797494.

Vārītas rudens **SĒNES, ĶIPLOKUS, GAIENES, BRŪKLENES, CIDONIJAS**, žāvētus **ĀBOLUS, PUPIŅAS**. Tālr. 29765478, 28361292.

SIA *Bērzi plus* (41202008941) – **ATSLĒDZNIEKS** kravas auto remontiem. Tālr. 29153902.

SIA *Reinfelds* (41203010055) – **STRĀDZNIEKS AUTOMAZGĀTAVĀ**. Tālr. 26252754.

SIA *Lāses AM* (41201007493) aicina darbā **NOLIKTAVAS PĀRZINI** Kuldīgā. Darba pienākumi: pasūtījumu pieņemšana, kravu komplektēšana, pavadzīmju izrakstīšana, krāvēju darba uzraudzība. Stabils atalgojums – 500 eiro mēnesī. CV sūtīt e-pastā: lasas@inbox.lv, tālr. 29463685.

VĒLAS ĪRĒT

Labu **ARAMZEMI** āboliņa audzēšanai. Samaksa līdz 200 eiro/ha. Tālr. 29179992.

Steidzami – **DZĪVOKLI**. Tālr. 25307926.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE, D, 95. koda autovadītāju kursiem Kuldīgā, ir dienas un vakara grupas. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 63322550.

Kuldīgas novada **PIEAUGUŠO IZGLĪTĪBAS CENTRS** aicina uz kursiem: katlu iekārtu operatoru pārtestācijas kursiem; katlu iekārtu un spiedieniekārtu operatoriem (**JAUNIEM** 21. septembrī 10.00); bērnu aprūpes pamati (auklīšu kursi, 40 stundas); *Minimālās higiēnas prasības pārtikas uzņēmumā*; grāmatvedības kursi bez priekšzināšanām; datorzinības ar/bez priekšzināšanām (32 stundas); vācu, angļu valoda ar/bez priekšzināšanām (80 stundas). Pieteikšanās un informācija pa tālr. 63322540 vai pic@kuldiga.lv

GRĀMATVEDĪBAS pakalpojumi. Tālr. 29114359.

KRAVAS PĀRVADĀJUMI; nesam, pārvedam. Tālr. 20331915.

AUTO ELEKTROSISTĒMU diagnostika un remonts, **AUTO SIGNALIZĀCIJU** uzstādīšana, jurauto.lv, tālr. 26669624, 29242556.

BĒRNU PIESKATĪŠANAS grupiņā (no 1,6 līdz 3 gadiem) Kuldīgā, Pētera ielā 6, ir vēl brīvas divas vietas. Tālr. 28216054.

Vajadzīgs fiziski spēcīgs **PALĪGS**. Tālr. 22302300.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

CELTNIECĪBAS pakalpojumi, jumtu maiņa, fasādes siltināšana un apdare, materiālu piegāde. Tālr. 22407371.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

ZĀĢĒJAM BAĻĶUS dēļos klienta sētā. Tālr. 26547957.

Pārv. **GATERIS**. Tālr. 22186086.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

SPIEŽ SULU. Tālr. 29653166.

KAPU PIEMINEKĻI, apmales, sētiņas Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

ZOOBIRŽA

Dāvina **KAĶĒNUS**. Tālr. 28205217.

MEKLĒ DARBU

VĪRIETIS (31), nav kaitīgu ieradumu, ir B kategorija, izskatīšu visus piedāvājumus. Tālr. 29851330.

Sertificēta **AUKLE** pieskatīs jūsu bērnu. Tālr. 22374590.

LĪDZJŪTĪBAS

Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei, Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.
/Ā.Elksne./
Visdziļākā līdzjūtība Zigrīdai Stepiņai, dzīvesbiedru mūžībā pavadot.
Salduš ielas 6. mājas kaimiņi

...*skumjas starp rudens dzeltenām lapām uz pēdējām asterēm krīt. Skumjš ir atvadu lietus pat tad, kad saule spīd.*
/H.Skuja./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Zigrīdai un tuviniekiem, no KĀRĻA STEPIŅA atvadoties.
Amatnieku ielas kaimiņi

Izsakām līdzjūtību Judītei, Atim, Anetei un Justīnei, mammu un vecmāmiņu smilšu kalniņā pavadot.
Maija un Imants

Dzīves skrējieni aizrautīgs, Tik mirklis – un jau debesīs! Tā izdeg rietā mirklis šis. Sirds negrib ticēt, ka tas tā nav.
/O.Lisovska./

Izsakām līdzjūtību Judītei un pārējiem tuviniekiem, māmiņu mūžībā pavadot.
Dīķu ielas 3. mājas iedzīvotāji un Biruta

Ardievu, māmiņ, galā tava cīņa. Tavs bezgalīgo darba dienu mūžs.
/I. Auziņš./

Mūsu mīļo Judīt un tuvinieki, kas sēro par māmiņu VELTU. Skumjās esam kopā ar jums.
SIA *66 North Baltic* Kuldīgas kolektīvs

Jēzus saka: „Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība, kas Man tic, nemirs nemūžam”.

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību tuviniekiem, ALMU RUDOVSKU mūžības ceļos pavadot.
Rendas draudze

Ir rudens, lietus sitas logā, Un āboli bez tevis krīt...
/J.Silazars./
Mīļo Anniņ un Zaiga! Izsakām līdzjūtību, VELTIŅU pavadot mūžībā.
Ruta, Benita un Aina

Tikai klusa sāpe sirdī līgi vēl pēc tevis sauks.
/J.Silazars./
Izsakām dziļu līdzjūtību mātai Anniņai, brālim Jurim, Zaigai un pārējiem tuviniekiem, māsu un tanti VELTU mūžības ceļā pavadot.
Lidija, Olga, Dzidra, Ženija

Ir rudens, lietus sitas logā, Un āboli bez tevis krīt...
/J.Silazars./
VELTU smiltājā pavadot, Anniņai un pārējiem tuviniekiem līdzī skumst Dzidra, Imants, Irma.

Saņem, labā Zemes māte, Manu sirmu māmuliņi, Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm.
/T.dz./
Mūžībā aizgājusi **VELTA HENŠELE** (dzim. Pujāte). (18.11.1940. – 12.09.2017.)
Izvadīšana piektdien, 15. septembrī, 13.00 no kapličas Aizputes ielā uz Siliņu kapiem.
Meita

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālr. 63324881.

INTERESANTI

Viesuļvētra Irma skaitļos

Atsaucoties uz ASV Kolorādo štata universitātes atmosfēras zinātnieka Fila Klocbaha apgalvojumu, viesuļvētra Irma ir spēcīgākā vētra Atlantijas okeānā, kas 37 stundās sasniegusi ātrumu 185 jūdzes stundā (298 km/h). Irma plosījies 3,25 dienas. Pēdējā reize, kad fiksēta tik spēcīga viesuļvētra, bija 1924. gadā Kubā, sasniedzot 5. kategoriju tāpat kā Irma. Pirms Irmas Floridā 2004. gadā bija pēdējā 4. kategorijas viesuļvētra. Kopumā ASV 28 + 1 štats (Vašingtona) nodrošina aktīvu palīdzību: helikopterus, neatliekamās palīdzības grupas, Federālo ārkārtas situāciju vadības aģentūru Floridā, lai palīdzētu reaģēt uz nelaimi un atveseļoties cietušajiem. 10. septembrī Floridas patversmēs fiksēti 116 000 cilvēku. Saskaņā ar Floridas ārkārtas situāciju pārvaldības nodaļas datiem, kopš 11. septembra tur elektroenerģijas patēriņš krities par 62%.

JOKI

Vīrs:
– Kur iesi?
Sieva:
– Prom no tevis.
Vīrs:
– Uz kurienu?
Sieva:
– Uz visiem laikiem.
Vīrs:
– Apsoli?
Sieva:
– Neceri!

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 15. SEPTEBRĪ

Dienas garums – 12 st. 48 min. ☾
Saule lec 6.54, riet 19.42.

Naktī +11°...+12°

Z
R A
D
3-4 m/s

Dienā +11°...+15°

Z
R A
D
4-6 m/s

RĪT, 16. SEPTEBRĪ

Dienas garums – 12 st. 43 min. ☾
Saule lec 6.56, riet 19.39.

Naktī +11°...+12°

Z
R A
D
4-5 m/s

Dienā +11°...+14°

Z
R A
D
3-6 m/s

PARĪT, 17. SEPTEBRĪ

Dienas garums – 12 st. 38 min. ☾
Saule lec 6.58, riet 19.36.

Naktī +10°...+12°

Z
R A
D
2-3 m/s

Dienā +11°...+15°

Z
R A
D
2-4 m/s

LOGI UN DURVIS *Atlaides logiem līdz 46%.* Akcija līdz 30.09.2017. **MONTĀŽNIEKS DE**

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel./ fax 63323281, mob. 26179829

KUREKSS

PĒRK
cirsma
mežus īpašumā
skujkoku zāgbalķus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSAS ZĀGBALĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsma, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbalķi: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

TAPSĒŠANA
Vecais, labais – atkal jauns!

- Atjaunojam, labojam un pārtapsējam visu veidu mīkstās mēbeles.
- Auto, traktortehnikas, bērnu sēdekļu tapsēšana.
- Pārklāju un interjera elementu šūšana.
- Netradicionāli šūšanas un tapsēšanas darbi.
- Plaša audumu un mākslīgo ādu izvēle.

Tālr. 27136819.

Profesionāla mežizstrādes konsultācija

NEPĀRDOD
Bet izstrādā

26125312
PROTO.LV

PĒRKAM

- * Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;
- * Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsma iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Kuldīgā, Mederu ielā 8, pērk

GAILENES, baravikas, liepenes un alksnenes bez kātiņiem, BRŪKLENES.

Tālr. 22481824.

SEPTEMBRA ERUDĪTS

Augs, kas ir kaktusu ģints *Hylocereus* auglis. To dēvē arī par pūķu augli.

Atbildes līdz 18. septembra 12.00 atsūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: grieķu mitoloģijā minētā varoņa Akadēma jeb Hekadēma vārds ir pamatā augstākās izglītības iestādei, jo Akadēma birzī ārpus Atēnām Platons dibināja savu Akadēmiju.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Daina Gerente, Indra Ābelīte, Mārcis Kalējs, Ingars Neimanis.

VIEGLATLĒTIKA

Skrien pa Minskas ielām

Otro gadu arī kuldīdznieki stājās uz starta līnijas Minskas pusmaratonā, kas šogad bijis īpaši grandiozs, jo noticis Minskas 950. jubilejas laikā.

Skrējēju kluba Katrīna dalībnieki Minskā.

Kluba Katrīna pārstāvji kopā ar skrējējiem no Ventspils maratona kluba pagājušo piektdien ar autobusu devās uz Minskas pusmaratonu. Šis skrējienis notiek trešo reizi, kuldīdznieki tajā piedalās otrreiz. Pērn tas pulcējās 20, šogad jau 30 tūkstošus dalībnieku. Turp devās kupls pulks mūsējo: Džanita Freija, Inga Heidemane, Dace Šēle, Inese Astaševska, Lita un Niklāvs Marauskis, Māris un Mārtiņš Dadži un liepājniece Jūlija Čerešņeva.

Visi tāpat kā pērn atgriezušies ar lieliskiem iespaidiem.

„Patika absolūti viss, un skrienot izjūtas bija neaprakstāmas!” stāsta M.Dadzis. „Cilvēki ļoti viesmīlīgi, pasākums labi noorganizēts. Grūti pateikt, kā to visu ar

tām lielajām cilvēku masām bija iespējams dabūt gatavu. Skrējienis veda cauri pašam Minskas centram pa lielajām ielām, bija lieli plašumi, bet bija arī diezgan grūti skriet, jo trase kalnaina. Skrējējus uzmundrināja militāras un citas mūzikas grupas, kori, apkārt staigāja klauni ar koka kājām, cilvēki, ietērpušies Ļeņina laika tēlos. Liels atbalsts un uzmundrinājums nāca no pašiem dalībniekiem, kuri, ieraugot, ka esam no Latvijas, sveicināja mūs un arī uzrunāja. Kāds vietējais, redzot, ka man uz krekla ir sporta kluba Katrīna vārds, sveica mani un kaut ko pateica arī latviski,” stāsta M.Dadzis.

Arī I.Heidemane secina, ka pasākums ir ļoti labs, taču bijuši

arī savi trūkumi. „Pirmais pārsteigums – numuru saņemšanas vieta lielveikalā, nevis sporta hallē kā pērn. Tā kā Minskā ieradāmies laikus, pirmajā vakarā pastaigājāmies pa vecpilsētu un izbraucām ar metro, izbaudījām svētkus pilsētā. Skrējienis bija dalīts divās daļās: pirmie startēja piecu un 10 km skrējēji, pēc viņiem pusmaratonisti. Tas bija minuss, jo pusmaratonisti jutās nedaudz vilušies: pompozitāte vairāk tendēta uz piecu un 10 km skrējējiem, kuri startēja pirmie, bet 21 km skrējējiem vietām pietrūka ūdens. Bija karsti, tāpēc daudzi trasē paģība,” sacīja I.Heidemane.

Antra Grīnberga
Māra Dadža arhīva foto

RITENBRAUKŠANA

Pasaules čempionātā arī Neilands

Norvēģijas pilsētā Bergenā svētdien ar komandu braucienā sākies pasaules čempionāts šosejas ritenbraukšanā, kurā Latviju pārstāvēs seši sportisti, tostarp elites vīru grupā Kristis Neilands un Toms Skujņiņš.

Kuldīdznieks Kristis (*Israel Cycling Academy*) šajā grupā vada pirmo sezonu. Viņam starts 277 km distancē būs 24. septembrī. Nedēļas laikā medaļu komplektus individuālajā un grupas braucienā sadalīs elites, U-23 grupas un junioru vecuma kategoriju sportisti.

Gūst panākumus Polijā

Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi Gatis Līvs, Arvis Rendors un Anrijs Rancāns, sacensībās Polijā pārstāvēt Murjāņu sporta ģimnāziju, guvuši ļoti labus rezultātus.

Jauniešu ieskaitē grupas braucienā vislabāk veicies Gatim, kurš izcīnījis 3. vietu. Arī Arvis var lepoties ar bronzas medaļu junioru grupā. Savukārt Anrijam jauniešu grupā sestā vieta. Kritērija braucienā labs sniegums A.Rendoram, kurš finišēja sestajā pozīcijā. Vēl Murjāņu sporta ģimnāziju pārstāvēja Artūrs Raudis, Oskars Dankbārs un Kristaps Pelčers.

Bez Polijas un Latvijas ritenbraucējiem startā stājās arī sportisti no Lietuvas un Baltkrievijas.

Inta Jansone